

# Ormanları küle çevirdiler



İzmir, Çanakkale, Bolu, Manisa, Muğla, Aydın, Uşak, Dersim'de ormanları yaktılar. Çıkan yangınlara yetersiz müdahale ormanlardaki canlıları katletti, halkın yaşam alanlarını tehdit etti. Çok sayıda ev yandı. Gece müdahale helikopterlerinin olmaması, Orman Bakanlığı ve belediye itfaiye ekiplerinin gündüz yetersiz müdahalesi yangınların hızla yayılmasına neden oldu. Yamanlar halkı, yanan bölgede bulunan Körfez Evlerine yıkım kararı gönderildiğini hatırlatarak bölgenin ranta açılacağına işaret etti. DEM Parti ve KESK heyeti yaptıkları ziyaretlerde yangından etkilenen alanların afet bölgesi ilan edilmesini istedi.

16

## Röportaj

### Kaygısız: İşçi sınıfı sendikaları yeniden ele geçirmeli



Birleşik Metal-İş uzmanı İrfan Kaygısız, sendikal örgütlenmenin önünde yasalar ve sendikal bürokrasinin engel oluşturduğunu vurguladı. Kaygısız, sendika içi mücadele için işçilerin kendi öz örgütlülüklerini yaratması gerektiğini söyledi.

10

İşçi Sınıfı ve Ezilenlerin Sesi

HABERDE OBJEKTİF • YORUMDA DEVRİMCİ

# Atılım

• YIL: 4 • 23 Ağustos 2024 • 181 • ISSN: 2757-8216 • www.atilingazetesi.com • FİYATI: 5 TL •

## İşçiler açken patronlara huzur yok ÇOBAN ATEŞLERİNİ BÜYÜTELİM



Maliye Bakanı Mehmet Şimşek'in patronlar sınıfı adına hazırlayıp uygulamaya koyduğu OVP sermayedarların kasasını dolduruyor. Patronların karlarını garantilemek ve büyütme için işçilere enflasyonun altında ücret dayatılıyor. OVP'yle tüm işçi sınıfının ücretleri durmadan eriyor. Milyonlarca işçi açlık sınırının altında bir ücretle geçinmeye çalışıyor. Patronlar İSİG önlemlerini almadığı için her gün 3-5 işçi iş cinayetlerinde katlediliyor. İşçileri, iliklerine kadar sömürülecek, sağlıkları ve güvenlikleri için para harcanmasına gerek olmayan köleler gibi görüyorlar.

Bu kölece çalışma koşullarına, açlık sınırının altındaki ücretlere, sefalet koşullarına itiraz eden işçiler, patronlar tarafından işten atılıyor. Bu saldırganlığa işçilerin yanıtı ise CarrefourSA depo işçileri, Polonez, As Plastik, Akcanlar Tekstil, Merinos Halı, MERSEN işçilerinin yaptığı gibi direnmek oluyor. İşçi direnişlerine her gün yenileri ekleniyor. İşçi sınıfı, onları açlığa mahkum edenlere karşı örgütlü mücadeleyi büyütme çalışırken, sınıf dostları da onları yalnız bırakmıyor. İşçi direnişleri çoban ateşleri misali geliyor. İşçi sınıfının direniş ateşlerini büyütelim.

## Praksis

### İbrahim Okçuoğlu'nun devrimci mirası

12

## Haber

### Otlu: Sokaktaki canlarımız için ev ev örgütlenmeliyiz



Sokakta yaşayan hayvanların katledilmesinden, bu katliamı gerçekleştiren kişilerin yanı sıra AKP iktidarı ve yasaya oy veren vekillerin sorumlu olduğunu vurgulayan DEM Parti Milletvekili Çiçek Otlu, ev ev, sokak sokak örgütlenerek hayvanlara sahip çıkma çağrısında bulundu.

03

## Büyüteç

### Emperyalist küreselleşme ve Ortadoğu'ya yansımaları- 2

14

02

**GÜNDEM: TBMM'deki kan ve politik özgürlük mücadelesi**

04

**ÖZGÜR KADIN: Kadın yoksulluğu şiddettir**

05

**YOL: Erkeklik saldırısı ve erkeklik krizi**

# TBMM'deki kan ve politik özgürlük mücadelesi

Halkın temsilcisi olma iradesi faşist saray rejiminin güdümlü yargısıyla gasp edilen TİP Milletvekili Can Atalay için Anayasa Mahkemesi ikinci kez ihlal kararı verdi. AYM, Yargıtay'ın onadığı hüküm kararının 'yok hükmünde' olduğunu ilan etti. Bu kararın TBMM'de okunması gerekiyordu. Ancak AKP-MHP faşist bloku tarafından bu yasal sürecin gerçekleşmesi engellendi. Genel Kurulda Can Atalay'a halk temsilciliği berati anlamına gelen ve bir hakkın iadesini veren AYM kararı, AKP oylarıyla bir kez daha gasp edildi.

Faşist saray rejiminin TBMM'deki bölükleri salt oy vererek Can Atalay'ın hak gasbıyla yetinmedi. TBMM'deki faşistler bindirilmiş hücum birlikleri olarak höykürdü, ağızlarından salya saçarak ve kin kusarak kürsüye yürüdü. Halklarımızın iradesini ve hakkını kürsüde savunan TİP ve DEM Parti halk temsilcilerine küfür, yumruk ve tekmeleriyle saldırdı. AKP'li milletvekillerinden meclis idare amiri ve Tayyip Erdoğan'ın çakma fedaisi faşist Alpay Özalan, TİP Milletvekili Ahmet Şık'a saldırdı. Ahmet Şık'ı savunmak için koşan DEM Parti temsilcisi Gülistan Kılıç Koçyiğit aynı faşist güruhun şiddet saldırısına uğradı. Aldığı darbeye kaşı yarıldı. Faşist rejimin kanlı kararlarını aldığı mercilerinden olan TBMM'de bir kez daha kan döküldü. Bu ilk değildi. Daha bundan birkaç hafta önce de DEM Parti halk temsilcisi Ali Bozan aynı faşist güruh tarafından saldırıya uğramıştı. İşçi sınıfı ve ezilenlerin, halklarımızın politik temsilcilerine TBMM'de buna benzer saldırılar pek çok kez yaşandı. Bunun bir politik sınıf savaşımı biçimi olduğu açıktır ve çok özel bir izah gerektirmez. Yürüyen güncel sınıf savaşımının kristalize ettiği bu örnekler parlamentonun tarihsel olarak misyonunu da anlatmaktadır.

Burjuva parlamentolar her yerde halk egemenliğinin halkın temsilcileri vasıtasıyla kendini yönettiği demokrasi mabetleri gibi sunulur. Ancak anlatıldığı ya da gösterilmeye çalışıldığı gibi parlamentolar demokrasinin mabedi, farklı sınıfların en geniş hoşgörü ve yasal yönetiminin uzlaşmalar arenası değildir. İşbirliği, uzlaşmalar esasen egemen sınıfların ve burjuvazinin değişik bölükleri arasında gerçekleşir.

Burjuva parlamentolar genel oy hakkı ve seçimler yoluyla ve değişik sınıfların katılımıyla oluşur. Bu nedenle farklı sınıfların çıkarları, çeşitli politik parti ve temsilcilerinin mücadelesi olarak burjuvazinin bu sözde demokratik



yönetim aracına taşınır. Parlamentolar ister istemez sınıf savaşımının alanları haline gelir. Siyasal demokrasinin kazanılmasının düzeyine bağlı olarak oluşturulan parlamento kombinasyonu, esasen farklı sınıfların egemen sınıf ve bölükleriyle uzlaştırılmasını amaçlar. Burjuva parlamentolar bu anlamıyla burjuva egemenliğinin dayatıldığı ve inşa edildiği siyasal araçlardır.

Burjuva parlamentolar burjuva diktatörlüğünü gizleyen asma yapraklarıdır. Aynı zamanda burjuva egemenliğinin politik dışlayıcılık, hegemonya ve şiddetin tüm çıplaklığıyla açığa çıktığı bir politik alanıdır. Değişik toplumsal sınıflardan siyasal temsil yetkisi almış ve seçilmiş vekillerin sorunları konuşarak ve konsensüs sağlayarak çözdükleri bir yer değildir. Parlamentolar sınıf egemenliğinin açığa çıktığı ve sınıf savaşımının bütün çıplaklığıyla sürdüğü bir siyasal alandır. Bu alan ezilenlerin kendi politik talep ve programlarını ortaya koydukları bir devrimci kürsü özelliği taşır. İşçi sınıfı ve ezilenlerin devrimci-demokratik halk partileri ve temsilcileri için sınıf savaşımı mecliste de sokakta olduğu gibi sürer, sürmelidir.

Yeniden ve yeniden hatırlamalıyız ki, faşizm bir devlet örgütlenme biçimidir. Faşist devletin siyasal rejiminin en temel sacayaklarından biri ise faşist parlamentodur. TBMM de bu açık işlev ve misyonu nedeniyle bir şiddet aracıdır. TBMM kuruluşundan bu yana haklarımıza karşı yürütülen tüm egemen sınıf şiddetinin bir alanı olagelmıştır. Müesses nizamın etkili bir kurumu olarak işlev görmüştür. İşçi sınıfı ve ezilenlere karşı TBMM'de alınan savaş kararları, idam kararları, faşist yasa ve yasaklar parlamentonun gerçek işlevini yalın biçimde gösterir.

Kürsü dokunulmazlığı boş bir la-

kırdır. Ezilenlerin halk temsilcilerinin mecliste ve dışında yaptıkları konuşmalardan dolayı sistematik biçimde yargı kısıncasına alınması, dokunulmazlıklarının kaldırılıp hapse atılması faşist parlamentonun politik özgürlük sınırlarını çizer. İşçi sınıfı ve ezilenlerin temsilcisi olan partilerin kapatılması daha kapsamlı bir siyasal tasfiye biçimidir. TBMM tarihi parti kapatmalar ve ezilenlerin halk temsilcilerine parlamentoyu kapatmalar tarihidir. Meclis içindeki faşist saldırılar ve şiddet pratiği bu özgürlük tanımama politikasının sadece bir boyutudur.

İşbirlikçi Türk burjuvazisinin parlamentosu kuruluşundan bu yana siyasal özgürlüğün kısıtlı olduğu bir alandır. Birakalım parlamentonun işçi sınıfı ve ezilenlerin temsilcilerine açılması ve özgürlük tanınması gerçeğini, burjuvazinin kendi sınıf bölüklerine, partilerine, temsilcilerine bile bu özgürlüğü sınırlı tanımıştır. Burjuva liberal Serbest Fırka'dan bugüne kapatılan burjuva partiler burjuvazinin kendi sınıf bölüklerine dahi politik özgürlük tanımadığı gerçeğini belgeler. İşçi sınıfı ve ezilenlerin partileri ise tam bir sınıf düşmanlığıyla parlamentodan dışlanmıştır. Türklü darbe ve kumpaslarla ezilenlerin temsilcileri parlamentodan sürekli tasfiye edilmiştir. HDP'nin 7 Haziran seçim zaferinin ardından gelişen faşist parlamento darbesi ve tasfiye hareketi bu olguyu anlatmaya yeter.

AKP-MHP milletvekillerinin meclisteki halk temsilcilerini çeşitli biçimlerde susturma eylemleri sistematik ve örgütlü bir faşist pratiği somutlar. Parlamentodaki şiddet faşizmin sokaktaki şiddetinden kopuk ve ayrı değildir. 1969'da TİP Milletvekili Çetin Altan'ın mecliste linç edilmek istenmesinden bugüne faşistlerin meclisteki emekçi

sol hareket temsilcilerine yaklaşımı budur. Faşist düzen bekkiliği!

Meclisteki halk temsilcilerinin pratiğine sadece meclis içindeki yapıp ettikleriyle bakılamaz. DEP, HADEP, HDP ve devamındaki partilerin pratiğinde çok güçlüce ortaya çıkan, sokaktaki halk hareketleriyle birleşen militan tutum ve örnekler bize yürünecek yolu gösteriyor. Halk temsilcilerimiz dün olduğu gibi bugün de halk direnişlerinde sakınmasızca kendini ortaya koyuyor. İşte onlar bizimkilerdir. Faşizme karşı amansızca dövüşmektedirler. İşte Leyla Zana. TBMM kürsüsünde Kürtçe haykırışıyla inkarcılığa karşı Kürt kimliğini bayraklaştırıyor. Orhan Doğan boyun eğmeyen bir meydan okuyuşla Kürt ulusunun haklı mücadelesini tarihe kazıyor. İşte Figen Yüksekdağ. Özyönetim direnişleri içinde kurşun ve bombalara karşı cüretle yürüyor; barikat boylarından zindan burçlarına, meclis kürsüsünden Kobanê kumpas davasında halkları savunma kürsüsüne uzanan halk temsilciliği pratiğini nakış nakış işliyor. 'Siyasetin sokak çocuğu' olarak bize politik önderlik pratiği dersleri sunuyor. Tüm ezilenlerin onurunu ağartan Kürt halk temsilcilerinin zindanları tozlu bir yol olarak çiğneyip geçen vakur ve direngen yürüyüşlerini ve yeniden mücadeleye atılmalarını unutmuyoruz elbette. İşte Sebahat, Gültan, Selahattin ve boyun eğmeyen diğer halk temsilcilerimiz... Hepsi bize faşist parlamentoda mücadeleyi dışı dış sürdürme geleneğini ve gücünü gösteriyor.

Parlamento ezilenler, işçiler, kadınlar, yoksullar, inanç özgürlüğü talep eden topluluklar için kendi politik özgürlük taleplerini ifade ettikleri bir alan ve kürsüdür. Elbette ezilenlerin ve işçilerin gücünü arkalayan, onların onayıyla meclise gelen halk temsilcileri, burada halklarımızın sözünü sakınmasızca söylemeye devam edecektir. Sınıf savaşımının diğer alanlarında olduğu gibi mecliste de faşizme karşı dışı dış dövüşülecektir. Halklarımızın büyük direniş ve bedellerle kazandığı mevziler faşist şeflik rejimini yıkma mücadelesinin mevzileri olarak savunulacak ve en yaratıcı devrimci biçimlerde kullanılacaktır. Faşist rejimin siyasal merkezlerinden biri olarak mecliste yürütülecek mücadele bu bakımdan ezilenlerin ve Kürt halkının tüm bu alanlardaki birikimlerine yaslanarak yürüyecektir. Faşizme karşı diğer mücadele alanlarında olduğu gibi mecliste de dışı dış mücadele sürdürülmeli ve büyütülmelidir.

# Otlu: Sokaktaki canlarımız için ev ev örgütlenmeliyiz

↳ Sokakta yaşayan hayvanların katledilmesinden, bu katliamı gerçekleştiren kişilerin yanı sıra AKP iktidarı ve yasanın onaylanmasında oy veren vekiller olduğunu vurgulayan DEM Parti Milletvekili Çiçek Otlu, Yaşatacağız Platformu'nun ev ev, sokak sokak örgütlenerek hayvanlara sahip çıkma çağrısını yineledi. Eylemlerde atılan "Faşizme karşı omuz omuza" sloganını hatırlatan Otlu, faşizme karşı birleşme, mücadele etme çağrısında bulunarak, hayvanları korumak için "Savunma Komiteleri" kurma önerisi yaptı.

**PINAR GAYIP [ETHA]**

**İSTANBUL-** Hayvan hakları savunucuları ve halkın tüm itirazlarına rağmen sokakta yaşayan hayvanların katledilmesini öngören yasa AKP-MHP milletvekillerinin oylarıyla 30 Temmuz'da Meclis'ten geçti. 17 maddelik yasa düzenlemesi 2 Ağustos'ta Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdi. Peşi sıra hayvan katliamları, hayvanlara yönelik şiddet/işkence haberleri geldi. Hayvan hakları mücadelesi yürüten DEM Parti İstanbul Milletvekili Çiçek Otlu, "katliam yasası"na karşı Meclis'te ve sokakta verdikleri mücadeleyi, yasaya neden karşı çıktıklarını, yasanın sokakta yaşayan hayvanlara yönelik nasıl bir tehdit oluşturduğunu ve nasıl mücadele edilmesi gerektiğini ETHA'ya anlattı.

## 'AKP KENDİ YANDAŞLARINI DAHA FAZLA ZENGİNLEŞTİRMEK İSTİYOR'

"Katliam yasası"nın birçok amacı olduğunu söyleyen Otlu, AKP'nin İğdir milletvekili Cantürk Alagöz'ün Keymen İlaç şirketinin daha önce Covid aşılarını Türkiye'de pazarladığını hatırlattı. Otlu, "Şimdi de hayvanları öldürecek zehri -aşı diyorlar da zehir aslında- piyasaya bu şirket sürecektir. Büyük karları olmasına rağmen vergi affı yapılarak tüm vergi borçları silinmiş. Bir de komisyon başkanlığı yapan Tarım ve Orman Bakanı Vahit Kirişçi, göreve geldiğinde New British şirketinin ortaklarındanmış. Bakan olunca ayrılmış. Ama şirketin bazı ortakları bakan, bazıları AKP'den vekil. Onlar da kuduz aşısını piyasaya sürmüş. AKP'nin yandaşlarını daha fazla zenginleştirmek için yaptığı görülüyor" dedi.

## KAYYUM TEHDİDİ

Otlu, "Bir de yerel yönetimleri kaybettiler. Tartışırken, göreceğimiz belediyelerinizin hizmetini diyerek aslında DEM Parti'ye biraz da CHP'ye, görevinizi yapmadığınızda kayyum atayacağım tehdidinde bulundu" diye ekledi.

Yasada ilk önce "itlaf", ardından "öta-nazi", daha sonra ise "uyutulacak" ifadelerinin geçtiğini anımsatan Otlu, "Katliamın 'yumuşatma' halleriydi. 5199 sayılı yasada itiraz edilmesi gerekenlerden bir tanesi de sokakta yaşayan canlarımız barınaklarda değil özgür ortamında yaşamalı. Barınaklarda hapsediliyorlar, özgür bir alanda yaşadıkları söylenemez" diye konuştu.



## 'DAİŞ'İN İNSANLARIN KAFASINI KESTİĞİ GİBİ CANLARIN KAFASINI KESMİŞLER'

Katliam yasası komisyondan geçtiğinde, "hayvan özgürlük manifestosunu sokakta yazacağız" dediklerini hatırlatan Otlu, "Her gün hayvan katliamı haberleri geliyor. Önce Niğde'den geldi, Niğde Belediyesi, çoğu MHP'lilerden 119 milyonluk mama ihalesi yapmış. Ama mamaları hayvanlara vermemişler, barınakları mezarlığa dönüştürmüşler. Zehirleyerek öldürmüşler. Hayvan hakları savunucuları Altındağ Belediyesi'nin barınağına gittiğinde gördükleri vahşi bir katliamdı. DAİŞ'in insanların kafasını kestiği gibi, o canların da kafasını kesmişler, işkence yapmışlardı. Ve herkese şu mesajı veriyorlar, istediğiniz gibi öldürebilirsiniz, işkence de yapabilirsiniz, derisini de yüzebilirsiniz. Bir vahşet yaşanıyor, ses çıkarmak lazım. Muğla'da yavru kedileri öldürüyorlar, Edirne'de Bitlis'te hayvan katliamı ortaya çıkıyor. Sokakta gördükleri her canı, yemek istediği için zehirleyerek öldürmeye çalışıyorlar. Şiddeti meşrulaştırıyorlar. O yüzden de mücadele etmek gerek. Yaşatacağız Platformu kuruldu, mahallelerde, sokaklarda, ev ev örgütlenmeye çalışıyor. Örgütlenerek sokağın sahiplerini sahiplenmek gerek" dedi.

## 'SAVUNMA KOMİTELERİ KURMALIYIZ'

Yaşadığı semtte, halkın hayvanların katledilmesini önlemek için boynuna bir tasma taktığını, sokakta dolaşsa da sahipli izlenimi vermeye çalıştığını aktaran Otlu, "Kesinlikle mücadeleyi hayvan hakları savunucularına bırakmamak gerek. Sokaktaki canlarımıza su, mama verelim. Herhangi bir canı almaya kalktıklarında izin vermeyelim" çağrısında bulundu. Sokakta yaşayan hayvanları korumak için



"Savunma Komiteleri" kurma önerisi yapan DEM Partili Çiçek Otlu, "Sokak sokak örgütlenip gerçek bir direnişe geçmeliyiz; yürüyüşler, mitingler yapmalı, afişler asmalıyız. Bir katliam başladı ve katliamın sırayla herkese geleceğini, şiddeti meşrulaştırdıkları konusunda halkımızı bilinçlendirmek gerek. Ve hayvan hakları savunuculuğu konusunda da toplumun bilinçlenmeye ve örgütlenmeye ihtiyacı olduğu kesin" dedi.

## 'KATİLLER İKTİDARDA'

Ensar Vakfı'nda çocukların cinsel istismar saldırısına maruz kalmasının ardından "bir kereden bir şey olmaz" diyen dönemin Aile Bakanı Sema Ramazanoğlu hakkındaki gensorunun reddedilmesi sonrası AKP'li vekillerin verdiği pozu, "katliam yasası"nın onaylanmasının ardından da verildiğini aktaran Otlu, şöyle devam etti: "Hayvanları katleden, kafasına kürekle vuran, zehirleyen birinci dereceden sorumlu olmakla birlikte asıl sorumlu AKP iktidarı ve katliam yasası geçerken oy veren vekillerdir. Katilleri tanıyoruz, katiller iktidarda demek gerek. Barınakların önünde canlı kalkan olmak; petshopların, sirklerin kapatılmasını sağlamak, hayvan üretimi ve ticaretini yasaklamak gerek. Canlar için doğal ortam oluşturmak amacıyla kolektif hareket etmeli, yerel yönetimleri zorlamalıyız."

## 'FAŞİZME KARŞI BİRLEŞMELİ MÜCADELE ETMELİYİZ'

DEM Parti İstanbul Milletvekili Çiçek Otlu, hayvan katliamına karşı mücadele yürütmemenin bu suça ortak olmak anlamına geldiğini vurgulayarak şu çağrıyla yaptı: "AKP faşist iktidarı sürekli, 'önce insan' dedi. Ama biz ne insanı, ne kadını korumadığını biliyoruz. Önce insan dese iş cinayetlerini, kadın cinayetlerini

durdurur ya da İstanbul Sözleşmesinden vazgeçmezdi. Erkek yargının cezasızlık politikasına itiraz ederdi. Günde 8 kadın, 12 işçi, çocuk işçi öldürülüyor; çocuklar yurtlarda cinsel istismara maruz kalıyor. Amaçları sermayenin daha fazla kar etmesi. Zenginlerin daha zengin olduğu, yoksulların daha yoksullaştığı bu sisteme karşı mücadele etmeliyiz. Bütün hayvan hakları eylemlerinde 'Faşizme karşı omuz omuza' sloganı atılıyor. Faşizme karşı birleşmek mücadele etmek gerek."

## AKP önünü açtı, sokak hayvanları katlediliyor

**HABER MERKEZİ** - Katliam yasası yürürlüğe girdikten sonra pek çok kentten köpek ve kedilerin katledildiği haberleri gelmeye başladı. Geçtiğimiz hafta Edirne Uzunköprü, Ankara Altındağ ve Pursaklar, Niğde'den katliam haberleri alırken, bu hafta da Bolu'da D-100 karayolu üzerindeki bir alanda 3 ölü köpek bulundu. Köpeklerin iğne ile uyutulduğu belirlendi.

Uzunköprü'de belediyeye ait depolama alanında öldürülerek çuvallara konulan köpeklerin bulunmasına ilişkin soruşturmada ise 4 kişi gözaltına alındı. Manisa'da da iki yavru kedi öldürüldü.

İzmir'in Bergama ilçesinde de bir haftada 7 köpek zehirlenerek öldürüldü. Köpek katliamına tepki gösteren halk, failerin bulunarak cezalandırılmasını istedi. Bayatlı Sitesi önünde bir araya gelen halk, "Kısırlaştır, aşılat, yerinde yaşat", "Kanlı yasayı geri çek", "Sokaktaki cana sahip çık", "Suçlu hayvan yoktur, suçlu sistem vardır" dövizleri açtı.

# Kadın yoksulluğu şiddettir

➤ **Önlenemeyen bir biçimde daha da yoksullaşıyoruz. Toplumsal olanın aynı zamanda toplumsal cinsiyet eşitsizliğini içinde barındırdığını göz önünde bulundurduğumuzda yoksulluk da cinsiyetçi bir biçimde yaşanıyor. Yoksulluk, her bir kadın tarafından farklı deneyimlenmesine karşın tüm kadınların özneleşme sürecini baltalayan kolektif sonuçlara neden oluyor. Bu nedenle yoksulluk hem devletin hem de erkeğin kadına uyguladığı ekonomik şiddet olarak yaşanıyor.**

## » EBRU YİĞİT

Kadına yönelik şiddet denilince akla ilk olarak fiziksel, cinsel ve duygusal şiddet biçimleri gelir. Bunun bir nedeni bu şiddet biçimlerinin bir kısmının yasa dışı suç olarak tanımlanmış olması ve cezai yaptırıma tabi tutulması iken, bir diğer nedeni somut ölçülerle gözlemlenebilir ve ölçülebilir olmasıdır. Kimi kaynaklar şiddet türlerini "en yaygın" olarak ilan edebilir ki, bu son derece subjektif bir değerlendirmedir. Çünkü hiçbir istatistiğin tutulmadığı bir alan, "en"li cümle ve sıralama için hiç uygun değildir.

"Kadına yönelik şiddet politiktir" sloganının altını çizdiği gibi politik olan her konu iktidar ile ilgilidir ve toplumsaldır. İktidar tarafından bunun zemini yasa, yönetmelik, toplumsal yaşamı düzenleyen yazılı ve yazılı olmayan bir dizi kural ile döşenir. Ve tek tek erkekler bu zeminin koruyucuları olarak görev başına çağrılır. Erkek egemen sistemin çizdiği sınırın dışına çıkarak, bu zemini teşhir eden veya tehdit eden kimi pratikler ise göstermelik olarak yasalarla, kısmen yargılama konusu olur. Örneğin, fiziksel şiddet ancak öldürmeye teşebbüs sınırında ise suç kapsamında değerlendirilir. Arkasındaki örgütlü gücün görünmezlik pelelerini ustaca korunur ve sistemin devamı güvence altına alınır. İşte böylece kadına yönelik şiddet bireysel erkek pratiğine indirgenir. Cahilliğin, eğitimsizliğin, psikolojik bozukluğun, kültürsüzlüğün vb. sonucu gibi gösterilir. Ekonomik şiddetin ise böyle göstermelik bir tanımı veya yaptırımı bile yoktur burjuva yasalar içinde. Bireysel erkek pratiğine indirgenir ve toplumsal, politik yönü görünmez kılınır.

İktidarın politikası sonucu doğrudan uygulanan ekonomik şiddet biçimlerine hepimiz aşınayız aslında. Üretimdeki ücret eşitsizliği, ev içi emeğin ücretlendirilmemesi, kadın emeğinin ucuz iş gücü olarak sömürülmesi, cinsiyetçi mesleki dağılım gibi bir dizi başlık; yönetimin örgütlü ekonomik şiddetinin pratik politikalarıdır. Ve çoğu zaman iktidarın işçi ve emekçi düşmanlığının veya kapitalizmin emek sömürsününün kadınların payına düşenidir. Ama tüm bu genel politikalar işçi ve emekçilerin erkek ve kadın bölükleri tarafından aynı biçimde deneyimlenmez, yaşanmaz.

Son yıllarda yapılan her türlü araştır-

ma toplumun alım gücünün düştüğünü ve genel olarak günden güne daha da yoksullaştığımızı ortaya koyuyor. Pazar-daki etiketler, market torbalarının azalan ağırlığı, mutfaktaki boş tencere, ay sonu cebimizde kalmayan para, matematiği bile çaresiz bırakan gelir-gider dengesizliği hepimizin malumu. Önlenemeyen bir biçimde daha da yoksullaşyoruz. Toplumsal olanın aynı zamanda toplumsal cinsiyet eşitsizliğini içinde barındırdığını göz önünde bulundurduğumuzda yoksulluk da cinsiyetçi bir biçimde yaşanıyor. Yoksulluk, her bir kadın tarafından farklı deneyimlenmesine karşın tüm kadınların özneleşme sürecini baltalayan kolektif sonuçlara neden oluyor. Bu nedenle yoksulluk hem devletin hem de erkeğin kadına uyguladığı ekonomik şiddet olarak yaşanıyor. Etkileri ve sonuçları hiçbir istatistiğin konusu yapılmadığı için bu şiddetin adını koymakta zorlanıyoruz.

Kadın özneleşmesi, hayatının gidişatına kendi iradesiyle yön vermesi, bağımsız karar alma ve uygulama gücü kazanması, seçimlerinde ve tercihlerinde özgün olması demektir kısacası. Kadının özneleşme sürecinin birçok basamağı ve biçimi olsa da konumuz bağlamında yoksulluğun kadın özneleşmesini nasıl etkilediğine kısaca bakmakta fayda var. Marks, "Alt yapı üst yapıyı belirler" derken üretim ilişkilerinin, toplumsal ilişkiler, insanların duyu ve düşüncelerini de belirlediğini ifade eder. Yoksulluk, ister ücretli bir işte çalışsın isterse de ev emekçisi olsun, tüm kadınların tercihlerini ve seçimlerini etkiler. Boşanma, evlenme, eğitime devam etme, bilgi ve yeteneğine göre bir kursa gitme, iş değiştirme gibi birçok konuda belirleyici bir etken olur. Savaş, ekonomik kriz, pandemi gibi geleceğe yönelik belirsizliğin arttığı süreçlerin evlilik oranlarını arttırdığı ve boşanma sayılarında azalmaya neden olduğu birçok araştırmaya konu olmuştur.

Yoksulluk, hayattaki kimi tanımlarımızın ve önceliklerimizin yerini değiştirir. Temel ihtiyaç, lüks gibi kategoriler değişkendir ve ekonomiktir. Beslenmedeki temel gıda ve lüks tanımının değişmesi aynı sınıfın insanları, aynı hanenin bireyleri olarak eşit derecede etkiler hepimizi. Haneye giren et, süt, yumurta gibi temel gıdalar öncelikle çocuklara verilir ve hane içindeki diğer yetişkinler alım sıklığı

giderek azalan bu besinlerinin yokluğundan eşit derecede etkilenir. Ama ihtiyaç listesinin diğer başlıkları aynı biçimde dağıtılmaz aramızda. Giyinme, eğitim, sağlık gibi ihtiyaçlarda faydacı bir tutum sergilenir. Ve bu faydacılık kesinlikle cinsiyetçidir. Örneğin ücretli bir işte çalışmıyorsa ya da her gün, her hafta gibi düzenli aralıklarla 'toplum içine' çıkmıyorsa kadın; yeni bir kıyafet, ayakkabı vb. alma sıralamasında kesinlikle listenin başında değildir. Yoksulluk nedeniyle eğitime ara verme, örgün eğitimin dışına çıkma, gece okulu veya dışarıdan bitirme gibi seçenekler en önce kız çocuklarının hayatında uygulanır. Yetişkin bir kadının eğitimini, mesleğini geliştirecek kurslar ise haneye giren gelirin harcanacağı en son seçeneklerdir. Sağlıkta ise kadınlar için koruyucu ve önleyici basamaklar atlanır ve ancak evde iyileşme olanağı kalmadığında, son çare olarak doktora gidilir. Kadın sağlığı için elzem olan jinekolojik muayene, meme-rahim kanseri gibi taramalar maddi durumun düzeleceği belirsiz bir zamana ertelenir. Kürtaj içinse ucuz seçeneklere başvurulur. Doğum kontrol yöntemlerinin ücretli ve pahalı olması birçok durumda kadına zorunlu anneliği ya da sağlıksız koşullarda gebeliği sonlandırma nedeniyle hayatı üzerine risk almayı dayatır.

Toplumsal cinsiyetçi kalıplarla dünya kadar kadına bakımlı ve güzel olmak dayatılıp, kozmetik ürünler pazarlanırken yoksullaşmayla birlikte, kuaför, parfüm, krem gibi doğal ihtiyaçlar ikiyüzlü bir biçimde lüks sayılır. Bu lüksün kullanımı kadınlara, hane halkını veya aileyi temsil edeceği yerlere giderken izin verilir. Bütün ihtiyaçların hane halkının ortak gereksinimlerine göre yapıldığı varsayılır ve kadının adı unutulmaya en hazır olandır. Ya da kadınların kullanmak zorunda olduğu hijyen ürünlerinde olduğu gibi kalitesi veya sağlığa uygunluk çıtası düşürülür, en sağlıklı ped değil, en ucuz olan tercih edilir.

Kadının eve hapsolması artar. Ulaşımın pahalı olması, gidilecek mesafenin uzunluğunu belirler. Özellikle büyük kentlerde vasıta ile gidilecek yerler çoğunlukla elenir. Dışarıda yeme-içme, sosyal etkinliklere katılma, sinema, konsere gitme gibi faaliyetlerin önce sıklığı azaltılır, daha sonra unutulur. Erkeğin sosyalleşmesi kimi kısıtlamalara tabi

## kadın yoksulluğu

tutulsa da hala bir ihtiyaç olarak görülürken kadının sosyal yaşamı veya arkadaşları ile vakit geçirme isteğinin evde yapılacak buluşma ve ziyaretlerle giderilmesi beklenir.

Ücretli bir işte çalışan kadınlar ise bünyeyen işsizler ordusuna dahil olma korkusu taşır. Olağan süreçlerde var olan istihdamdaki toplumsal cinsiyet eşitsizliği yoksullaşmayla birlikte artar. İşsizlik, açlık ve yoksulluk toplumsal bir patlama meydana getirene kadar her bir kadının ayakbağı olur. Mobbinge katlanma, düşük ücrete razı olma, ödenmeyen maaşlar, borçla takviye etme, işten atılma korkusuyla sendikaya üye olmama, yaşadığı hak gasplarına karşı iş bırakma, grev, direniş gibi eylemlerden sakınma gibi bir dizi eğilime zorlanır. Her türlü şiddet, ezilme ve sömürde olduğu gibi yoksulluk da kadın cinsine yönelik örgütlü şiddettir. Bu şiddet biçimi, bizi çaresiz bırakarak şiddet failine karşı özgüvensiz, seçeneksiz, yalnız ve ona mecbur olduğumuz hissi yaratarak, kendisine bağımlı hale getirme amacı güder.

Yoksullukla mücadele etmek doğrudan politik mücadelenin konusudur elbette. Ve yoksulluğu üreten koşulları ortadan kaldırmak temel amaçtır. Ancak kadınların yoksullukla mücadelesi sadece bununla sınırlı olmamalıdır. Daha önceden denenmiş, kadınları güçlendirici, özneleşme sürecini kolaylaştırıcı kimi pratiklerin hayata geçirilmesine ihtiyaç var. Kadınları sosyal ve toplumsal yaşamı çekecek film izleme, piknik, kahvaltı gibi ortak etkinlikleri yaygınlaştırmak; merkezi yerlerden ziyade semt, mahalle gibi yerel olanakları kullanmak, takas pazarı, sağlık taraması gibi faaliyetleri daha geniş kadın kitleleri ile düzenlemek, direnişte olan işçi ve emekçi kadınlarla dayanışma etkinlikleri (konser, söyleşi vb.) organize etmek gibi bir dizi çalışma yapılabilir. Bunlar ve daha fazlası ilk kez yapacağımız veya yeni keşfettiğimiz biçimler değil elbette. Sayısız defa deneyimlediğimiz ve sonuç aldığımız biçimlerdir. Bugün bunları salt kadınlarla temas etmek için değil, yoksulluğun etkilerini azaltmak için de yaptığımızı anlatmak gerekiyor. Bugün 'hayat mücadelesi' adı altında evde, işyerinde, kampüste tek başına yoksulluğun ve ekonomik şiddetin yükünü çeken kadınları, kadın özgürlük mücadelesi etrafında birleştirmenin yolu, yoksulluğun kader, dönemsel veya geçici olmadığını anlatmaktan ve bunun bir şiddet biçimi olduğunu kavratmaktan geçiyor.

# Erkeklik saldırısı ve erkeklik krizi

» SENEM NUR PEKTAŞ

Eskişehir'de 18 yaşındaki Arda Küçüküyetim'in bir camiye, üzeri nasyonal sosyalist amblemlerle kaplı kıyafetlerle bıçaklı saldırısı coğrafyamız tarihinde henüz alışlagelmiş bir biçim değil. Yoğunlukla ABD, son on yılda ise Avrupa ülkelerinden sıkça haberlerini aldığımız tipte bu yeni faşist saldırıyı ilk kez görmüş olduk. Toplumsal çelişkiler yumağında gerçekleşen saldırının mevcut düzende yaşayamamak, kendine bir yer edinmemek, mülteci düşmanlığı, Türk üstünlükçü ırkçı yeni faşist fikirler, LG-BTİ+fobi ve kadın düşmanlığında birleştiğinde neye evrildiğini gördük. Genç bir erkek tarafından kadın cinsine düşmanlık temelinden yükselen bu saldırıyı yaratan motivasyonu, diğer faktörleri ötelemeden bir erkeklik krizi olarak da ele almaya, kadın özgürlük mücadelesi bağlamında okumaya ihtiyaç var.

Arda Küçüküyetim, saldırının ardından açığa çıkan anlatımlarında, "kadınları anlamakta güçlük çeken" genç bir erkek olarak kendini tanımlıyor. Göçmen düşmanlığı, LGBTİ+ düşmanlığı, Kürt ve Ermeni düşmanlığı ile sıralanıp giden kişisel manifestosunda daha önce yaşamı boyunca herhangi bir kadınla cinsel ve romantik ilişki yaşamadığını, yaşayacağını da düşünmediğini, kadınlarla bağ kuramadığını anlatıyor. Bu anlatım bize klasik bir "incel" görüntüsü çiziyor. Özellikle histerik biçimlerde girilen kitle saldırılarıyla sıkça duyduğumuz "incel", lügatımıza İngilizceden girmiş kısaltma bir kavram. İngilizce açılımı "involuntary celibate" yani "istem dışı bakir". Bu kavram, tüm istek ve çabasına karşın kadınlarla ilişki yaşayamayan erkekleri ifade ediyor. Erkek kendini, kadın cinsi tarafından "cinsel ve romantik haklarından mahrum bırakılan", "mağdur" taraf olarak tarif ediyor. İncel erkekler "fakirlikleri" ya da "çirkinlikleri" nedeniyle bu durumda olduklarını iddia ediyor. Yani esasında bu yeni yükselen kavramın ardında erkek egemenliği eliyle şekillendirilmiş bir estetik algısı ve kapitalizmin mevcut koşullarında ezilenlerin saflarında derinleşen yoksulluk bulunuyor.

Bu mağduriyet yalnızca kendi içine çöken bir yerde kalmıyor, bir bütün olarak kadın cinsini suçlamaya yöneliyor. Bu krizi yaratan temelin, kadınların birlikte olacakları erkeğe kendi iradeleriyle karar vermesi, erkeğin bunun dışında kalması olduğu iddia ediliyor. Yani erkek egemenliğinden kendine düşen pay küçüldükçe kriz derinleşiyor. Bu bakımdan incel erkeklik, kadın özgürlük mücadelesinin gelişimi ile kadın cinsinin kendi bedeni ve yaşamını yönlendirmede bir aktör haline gelmesi ile yaşanan toplumsal erkeklik



krizinin bir çıktısı olarak okunmalıdır. Bu mağduriyet ilişkisi içerisinde bir incel olan Arda Küçüküyetim'in, "feministlerin benzin depolarına şeker konulmalı, ortadan kaldırılmalı" ifadesi anlam kazanıyor. Kadın özgürlük mücadelesi kadınlara tercih hakkı tanımış, erkek cinsinin istediğini alma hakkına ket vurmuştur. Tam da bu nedenle mücadeleciler kadınlar bu erkeklik krizi saldırılarının sıkça sözlü ve eylemli hedefi olmakta. Failin geçmiş dönem sosyal medya paylaşımları incelendiğinde de kadın cinsine nefret saldırıları düzenleme planları yaptığını görüyoruz.

"İstem dışı bakirler" hayatlarında ilişki yaşayamayacak olmayı kabullenmiş noktada birkaç yoldan birine yöneliyor. Bu erkekler, yeterince çalışarak vücut geliştirirse ya da zengin olmayı başarırsa kadınların kendileri ile kurduğu ilişkinin değişeceğine inanıyor ve adanmışça kişisel gelişime saplanıyor. Diğerleri ise bu ilişkinin geri dönüştürülemez olduğunu söyleyerek, çıkışı, ancak sorununun yani "kadın"ın yok edilmesinde görüyor. İkinci örnek için Arda Küçüküyetim'in de esinlendiği Elliot Rodgers örnek gösterilebilir. Amerika'da 7 kişiyi öldürüp 14 kişiyi de yaralayan incel katil, ardında motivasyonlarını açıklayan bir manifesto bırakarak intihar etmişti. Kendi ideolojisini inşa için "manifesto"lar yazma inceller arasında yaygın bir örüntü. Bu yolla esasen nefret ve saldırılarını meşru, politik bir zemine oturtmaya çalışarak sıradan olmaları ve aynı zamanda bu fikri propaganda etmeyi amaçlıyorlar. Eskişehir'de 18 yaşındaki genç bir erkeğin oturup bir manifesto yazması, ardından sosyal medyada pek çok failin aynı cümlelerle kendisini göstermesi buna güncel bir örnektir.

"İncel"ler, 21. yüzyıl kapitalizmi ve erkek egemenliğinin krizinin yansımasının bir parçası olarak ele alınmalıdır. Bu yazıda geçen kavramlar önce yabancı gelse de erkeğin kendini "mağdur" olarak konumlandırması ve bunun üzerine kadına

yönelik şiddete yönelmesi kadınların hafızasında oldukça eskiye dayanıyor. Erkeklik krizinin içindeki bu plastik mağduriyeti uzakta, illa da internet dehlizlerinde aramamıza gerek yok. Sıkça karşılaştığımız evlilik, cinsel ilişki tekliflerini reddettiği için katledilen veya boşanma kararı aldığı için şiddet gören kadınlar somut örnekleri oluşturuyor. Kadın özgürlük mücadelesinin birikimi ve kadın kitleleri arasında yaygınlığı arttıkça; kriz daha da derinleşerek, şiddet pratikleri gündelik biçimlerden taşarak uçlaşmakta, faşist ideolojiler eliyle de politik bir zemin kazandırılmaktadır. Bu krizin keskinliğini ve yeni faşist hareketlerin buradaki rolünü erkek şiddetinin yaşının düşmesi ve genç erkeklerin şiddet faili olarak kadınların karşısına sıkça çıkmasından da görebiliriz.

Özellikle Zafer Partisi aparatı eliyle bu kriz örgütlü bir çehre içinde körüklenmektedir. Ülkemizdeki incel failerin Ümit Özdağ takipçisi erkekler oluşu, Arda Küçüküyetim'in sıkı bir Zafer Partisi takipçisi oluşu tesadüfi değildir. Zafer Partisi programatik olarak "incel" erkeklik vurgusu yapmıyorsa da yeni faşist hareketlerin Türk üstünlükçü, mülteci ve göçmen düşmanı, ezilen uluslara düşman fikirlerinin erkeklikle buluştuğu yatak olma ve bir örgüt formatında yan yana gelme işlevi görmektedir. Bu ırkçı ve ezilenlere düşman faşist fikirler, erkek egemen karakterde ve yaratmak istedikleri insanın merkezine erkeği koyarak inşa olduğu için kadını öteki cins olarak görmekte ve incel fikirlerle hızlıca aynı yörengeye girmektedir.

Yeni faşist hareketler eliyle yükselen bu erkeklik krizinin bileşenleri iyi incelenmeli. İnternet erişimi yüksek, çoğunlukla yabancı dil hakimiyeti olan, "okuyup, araştıran" ve erkek egemenliğinin krizinin etkisine giren genç erkek kesimlerini daha çok liseliler ve üniversiteler oluşturuyor. Bu durum lise ve üniversitelerde kadın özgürlük mücadelesi eksenli ideolojik mücadelede yeni

dönemde önümüze görevler çıkarıyor. Bu görevlerden biri de gençlik hareketinde antifaşist mücadelenin kadın özgürlükçü görüşüyle örgütlenmesidir.

Peki bu erkeklik krizinin yeni yönüne karşı kadın özgürlük mücadelesi nasıl bir duruş sergileyecek? Öncelikle tekil erkek şiddetine karşı tepki pratiklerini aşmalı, kadına yönelik şiddeti ideolojik temelde ele alıp faşizme ve yeni faşist hareketlere yönelmeliyiz. Kadına yönelik şiddeti, faşist şeflik rejimi ve bekası için beslediği yeni faşist hareketlerin inşası sorunu olarak ortaya koymalıyız. Kadın özgürlük mücadelesi bu temelde antifaşist kuvvetlerle mücadele zemini genişletmelidir. Aynı zamanda bu yeni faşist kadın düşmanı akımlar, tüm antifaşist toplumsal kesimlerin mücadele konusu haline getirilmelidir.

Erkeklik krizine karşı çağrımız, toplumsal erkeklikle yüzleşme ve erkek cinsine dönük insanlaşma olmalıdır. İnsanlaşmayan, kadın cinsinin özgürlüğü için mücadeleye katılmayan erkek kitleleri, erkek egemenliği hegemonyası içerisinde sağlaştırılmakta, ezilenlere düşman bir figür haline getirilmekte ve kendine de bu yolla yabancılaşmaktadır. İnsanlaşma tartışması bu dönemde erkeklik krizine karşı mücadelede ideolojik olarak önemli bir eşikte durmaktadır. İnsan kalmak için erkek egemenliğinin krizinden kurtulmanın anahtarı olarak kadın özgürlükçü program dahilinde devrimci mücadeleye atılım çağrısı güçlü ele alınmalıdır. İnsanlaşma çağrısı yalnızca kadın örgütlerinin değil tüm antifaşist bölüklerin erkek cinsine dönem çağrısı olmalıdır.

Yazımızın başında vurguladığımız gibi bu kriz temelinde, kapitalist sistemde ezilen erkeklerin yaşadığı sınıfsal çelişkileri barındırıyor, özü itibarıyla sistem karşıtı ve çıkış arayan bir yana sahip. Bu akımların ve saldırıların, derinleşen yoksullaşma krizi ile aile evi dışında barınabileceği hiçbir yer kalmayan, sosyalleşme imkanları internetin sanal ortamı ile sınırlandırılan, kendini var edebileceği alanların tamamı kapatılmış gençlik kitlelerinden doğduğu ve politik özgürlük sorunu ile kaynaşık olduğu da görülmelidir. Bu arayışın faşist saldırı olarak gün yüzüne çıkması ise bir hegemonya sorunudur. Düzen dışı bir yaşamı işaret eden güçlü bir sol-sosyalist rüzgarın alternatif olarak sunulamaması, buna karşın egemenler eliyle güçlendirilen yeni faşist hareketler denklemi bizi bu saldırıya getirmektedir. Bu kriz devrimci olanla buluşturabildiğimiz ölçüde şekillenmeye müsaittir. Bu görüşü açısını kaçırmadan kadın ve erkek cinsi çelişkisinin bu ayağında kitlelerle buluşma adımlarımızı sıklaştırmalıyız.

Hacı Bektaş Veli etkinliklerle anıldı:

# Dergahlarımızı geri istiyoruz

**NEVŞEHİR-** Nevşehir'in Hacıbektaş ilçesinde Hacı Bektaş Veli'yi anma etkinlikleri gerçekleştirildi. Hacı Bektaş dergahı önünde oturma eylemiyle başlayan 61. ulusal, 35. uluslararası Hacı Bektaş Veli Anma Törenleri ve Kültür Sanat Etkinlikleri, 3 gün sürdü.

Açılış etkinliğinde konuşan Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD) Genel Başkanı Cuma Erçe, "Bugün bir olmazsak yarın bir araya gelemeyeceğiz. Dergahımızı bu gerici, ırkçı zihniyete teslim etmeyeceğiz. Gün birlik olma günüdür. Kendi canlarımız yakasında bulunan kart ile alınıyor, bu bir zulümdür. Pir Sultan'ın boynuna geçirilen urgan şimdi canlarımızın boynuna geçirilmek isteniyor" dedi.

Alevi kurum temsilcileri yaptıkları konuşmalarda, devletin yaratmak istediği Alevi olmayacaklarını vurgulayarak, iktidarın uygulamalarını teşhir etti. DEM Parti Halklar ve İnançlar Komisyonu da açıklama yaparak, dergahın Alevilere devredilmesini istedi.

Açılış, semahlar ve deyişler ile devam ederken, Hacı Bektaş Veli Dergahı ziyaret edildi.

## 'DERGAHLARIMIZI GERİ İSTİYORUZ' YÜRÜYÜŞÜ

Anma etkinliğinin ikinci gününde, "Dergahlarımızı geri istiyoruz" şiarıyla Devlet Hastanesi önünden Hacı Bektaş Veli Dergahı'na yürüyüş gerçekleştirildi.

Yürüyüşte söz alan PSAKD Genel Başkanı Cuma Erçe, "Binlerce yıldır diz çökmeyen Alevi inancının sevgili canları, kaç gündür dergahımız işgal altında. Silahlı kuvvetlerin gölgesinde cem tutan hainlere sesleniyorum, bu hainliğe son verin yoksa isminiz tarihe Hızır Paşa olarak geçecek. Arkamızda duran kültür merkezi onların alanı ilan edildi. Unutmayın ki Hızır Paşalar, Yezidler halkımız için lanetlenmeye mahkumdur. Boynunda kartları taşıyanlar, o kartları atın" dedi.

Alevi Kültür Dernekleri (AKD) Genel Başkanı Seher Şengünlü Yılmaz da, "Ziyaretçi kartlarınızı çıkartın. Biz Aleviyiz bizim kanımızda direnmek var itaat etmek yok" çağrısında bulundu.

## BAKIRHAN: KÜRTLER VE ALEVİLERE İKİLİ HUKUK UYGULANIYOR

Anma törenlerinin son gününde dü-



zenlenen etkinlikte söz alan DEM Parti Eş Genel Başkanı Tuncer Bakırhan, Hacı Bektaş-ı Veli tarafından 800 yıl önce barış ve kardeşlik tohumlarının ekildiğini kaydetti.

Hacı Bektaş Veli dergahının müze olmadığının altını çizen Bakırhan, "Alevi canlarımız bu dergahta özgürce kendi inançlarını yaşamalıdır. Bunu savunuyoruz savunmaya devam edeceğiz. Bir gün Alevi yurttaşlarımıza kapatılan bu dergahın kapılarını hep birlikte açacağımız gün-

ler çok uzak değildir. Bakın Türkiye'de ikili hukuk Kürtlere ve Alevi canlara uygulanıyor. Dergahın içinde hem cami var hem de cemevi var. Cami ibadete açık cemevi kapalı işte bizler bu ikili hukuka itiraz etmediğimiz müddetçe camiler açık cemevleri kapalı kalacaktır" ifadelerini kullandı.

Bakırhan, Alevilerin eşit yurttaşlık hakkına sahip çıkma ve bunun için ortak mücadele çağrısı yaptı.

## 'Eskişehir İliç olmasın'

**ESKİŞEHİR** - Cengiz Holding'in Eskişehir'deki siyanürlü altın maden projesi için Alpagut ilçesinde 15 Ağustos'ta "halkın katılımı" toplantısı yapıldı. Alpagut Atalan'da Madene Hayır Platformu günler öncesinden "Eskişehir İliç olmasın" diyerek halkı bilgilendirme etkinlikleri gerçekleştirdi.

ÇED bilgilendirme toplantısının yapılacağı gün ilçe polis ve jandarma ablukasına alındı. "Cengiz defol" sloganı atan halk GBT kontrolü adı altında halk taciz edildi.

Kendisini protesto eden halka parmak sallayan Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürü Hikmet Çelik, madenin doğaya hiçbir zarar getirmeyeceğini savundu. "Biz bu manzaralara alıştık. Sakinleşeceksiniz, sakın olacaksınız, ben devletin il müdürüyüm" diye adeta Cengiz Holding'in memuru gibi konuşan Çelik'e halkın protestosu daha da arttı.

Halk, toplantının bitirilmesi için sloganlar attı. AKP'li Mihalgazi Belediye Başkanı Zeynep Akgün'ün konuşması da halk tarafından protesto edildi.

Bilgilendirme toplantısı sırasında söz alan yaşlı bir kişi, şirketin mühendisinin kendisini ölümle tehdit ettiğini söyledi. İsmi öğrenilemeyen mühendis işaret eden köylü, şirket yetkilileri tarafından susturulmaya çalışılırken halk da yuhalayarak tepki gösterdi.

Eskişehir halkı, bir gün sonra da Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüğü önünde eylem yaparak, Hikmet Çelik'in derhal görevden alınmasını istedi.



## 14 noktadan seslendiler: Kıyı işgaline hayır

**HABER MERKEZİ** - Kıyıların sermaye tarafından devlet desteğiyle işgal edilmesine karşı ülkenin pek çok noktasında kıyı işgalinin sonlanması için eş zamanlı eylemler düzenlendi. Kıyı Hareketleri Dayanışma Ağı tarafından, Altınoluk, Akçay, Ayvalık, Bodrum, Burhaniye, Datça, Çeşme, Fethiye, Güzelbahçe, Heybeliada, Küçükkuşu, Van, Dalyan ve Burgazada'da basın açıklamaları yapıldı.

Açıklamalarda, kıyıların herkesin ortak yaşam alanı olduğu vurgulandı ve Kıyı Kanunu'nun uygulanması istendi. Eylemlerde yalnızca kıyıların değil, dereler, nehirler, göller ve ormanların da benzer durumda olduğu belirtildi.

"Yakılan ormanlar, maden uğruna yok edilen ağaçlar, iş makineleri tarafından hoyratça kazılan toprak da hepimizin. Her bir yangın milyonlarca, belki milyarlarca canlının yok olmasına neden oluyor" denilen eylemlerde, mücadelenin ortak yürütülmesi gerektiği vurgulandı.



## DEM Parti zeytin ağaçları için direnen Arslan'ı ziyaret etti

**ANTAKYA** - 6 Şubat 2023 tarihinde gerçekleşen depremin ardından yaşadığı bina hasar alan Çiğdem Arslan'ın Defne ilçesinin Ballıöz Mahallesi'ndeki arazisindeki 150 yıllık 40 zeytin ağacından 32'si devlet tarafından kesildi. Ağaçlarının kendisinin bilgisi dışında TOKİ konutlarına gidecek yol için kesildiği öğrenen Arslan, kalan 8 ağacını korumak için araziye çadır kurarak direniş başlattı.

Direnişin 28. gününde Arslan'ı ziyaret eden Halkların Eşitlik ve Demokrasi Partisi (DEM Parti) Mersin Milletvekili Ali Bozan, "Yanıdayız" mesajını verdi. Ziyarete DEM Parti il ve ilçe yöneticileri de katıldı.



**YOL**  
Ozan Horoz

## Sistem krizinin toplumsal dönüşüm potansiyelleri ve ücret temelli mücadele

Kapitalist iktisat teorisinin temel ölçütü ekonomik büyüme verileridir. Bir ülke ekonomisi belli oranın üzerinde ve sürekli artan şekilde büyüdüğünde, ekonomik gelişim genel olarak olumlu kabul edilir. Sosyalist iktisat teorisinin temel referans noktası büyüme rakamları değil, toplumsal kalkınma düzeyi yani ortak toplumsal zenginlikler ve üretilen artı değerın eşit bölüşümüdür. Dolayısıyla bir ülke ekonomisinin kapitalist kaidelere göre büyüyor olması, emekçi sınıfların mevcut pozisyonunda ve alım gücünde -tam da şu an yaşadığımız haliyle- pozitif bir katkı sağlamaz. Aksine, büyümeye bağlı üretimin artışı iş cinayetlerinin sayısını, çocuk işçiliğini, esnek ve sigortasız çalışmayı dayatır. Büyüme için gerekli olan imkanlar, tam da bu insanlık dışı koşulların varlığına bağlıdır. Sosyalizm koşullarında emeğin üretkenliği yoluyla sağlanan büyüme ve üretilen artı değer; toplumun genel kalkınma düzeyine katkı sağlamak için kullanılır. Karşısındaki sistem olan kapitalizmde ise büyüme ve buna bağlı artan karlılık, onun temsilcisi olan burjuvazi için olmazsa olmaz bir varlık nedenine dönüşür.

Son haftalarda Türkiye ekonomisinde stagflasyon endişeleri birçok ekonomistin gündemindedir. Stagflasyon terimi, ekonomik durgunluk (resesyon) ve enflasyonun aynı anda yaşanmasını ifade eder. Stagflasyon durumundan bahsedebilmemiz için 3 çeyrek dönemde büyüme rakamlarının negatif görünümde veya yüzde 1'in altında seyretmesi gereklidir. Eylül 2024 verileri henüz açıklanmadı fakat piyasaların beklentileri yüzde 0.8 civarında bir büyüme verisi geleceği yönündedir.

Kapitalist üretim şeklinin büyüme ve karlılık üzerine kurulu bir paradigması vardır. Karların düşmesi ve büyüme rakamlarının negatife dönmesi durumunda sistemin devamlılığı için her türlü yola başvurmaktan çekinmezler. Bu durum, yoğun ve kitlesel işten



↘ **Mevcut durumun sınıftan yana ve toplumsal bir devrim fikri etrafında örgütlenebilmesi, sistemin krizinin devrimci bir krize dönüştürülebilmesiyle mümkündür. Devrimci ve sosyalistlerin, sınıfın içerisinde ve sınıftan yana bir tavırla kendi sınırlarını zorlaması ve bulunduğu her alanı bu doğrultuda örgütlemesi kritik önemdedir.**

çıkarmaların ve sefalet zamlarının da yolunu açan bir sürecin taşlarını döşer. Çünkü karlar düşme eğilimi gösterdiğinde sermaye sınıfı için ilk başvurulacak yöntem işten çıkarmalardır.

Enflasyon, işçilerin maaşlarının gerçek değerini azaltır. Örneğin, bir işçi 2023 yılında 40 bin lira maaş alıyorsa, 2024'te enflasyon oranı eğer yüzde 10 ise, bu maaşın alım gücü yüzde 10 azalır. Aynı miktarda maaşla daha az şey alabilir ya da hiç alamaz duruma gelir. Bilindiği gibi geçtiğimiz temmuz ayında asgari ücrete, sefalet zammını bile uygun görmemişti hükümet. Bu durum, burjuvazi ve temsilcileri açısından bilinçli bir tercihtir. Enflasyonla mücadele alanında talep yönlü enflasyonun da baskılanması gerekiyordu. Bu ne demek? Bir üreticinin ürettiği 10 adet ürünü 15 kişi satın almak isterse fiyatı 5 birim, 5 kişi satın almak isterse fiyatı 3 birim fiyata düşecektir. Bu da enflasyonun kademeli şekilde düşmesine

yol açar diyorlar. Dolayısıyla işçi sınıfı ve ezilenlere buyurdıkları şey; 1 kilo peynir alma, 250 gram al; yarım kilo et alma, 200 gram al demek oluyor. Başka bir anlatımla emekçi sınıflar için süregiden sefalet boyut atlıyor. Yoksulluk krizinin günden güne derinleştiği bir dönem yaşanıyor.

Hazine ve Maliye Bakanı Mehmet Şimşek'in enflasyonla mücadele programı, talep yönlü enflasyonu baskılamak üzerine kuruludur. Talep yönünün, yani satın alma gücünün enflasyon karşısında eritilmesi ve bu yolla tüketimin durdurulması üzerine kuruludur. Fakat bu yöntemin ve beraberinde uyguladığı sıkılaştırma politikalarının arz tarafında da sıkıntılar çıkardığı aşikardır. Arzın oluşabilmesinin en temel koşulu düşük işçi ücretleri ve bunun yanında hammaddeye ve finansmana ulaşma imkanlarına bağlıdır. Üretilen ürün ve hizmetlerin karlı şekilde satılabilmesi ise temel amaçtır. Enflasyonist piyasa

koşullarının yarattığı etkiyle istediği düzeyde karlılık sağlayamayan firmalar ve sanayi kuruluşları, üretimi yavaşlatma ve ardından yoğun ve kitlesel şekilde işten çıkarmalar yapacaktır. Hükümetin patronlara kıyağı olan enflasyon rakamlarının çok altındaki maaş zamları ya da yapılmayan işçi zamları da sürecin onlar açısından sürdürülebilir olmasına yetmeyecek gibi görünüyor.

Yüksek enflasyon ve işsizlik, kapitalist sistemin işçi sınıfı ve ezilenler üzerindeki olumsuz etkilerini derinleştirmektedir. Türkiye'de mevcut kriz, işçi maaşlarının düşmesi, işsizlik oranlarının artması ve yaşam standartlarının azalması gibi sorunları beraberinde getirmiştir. Kapitalist üretim sisteminin ekonomik büyüme ve karlılık odaklı yaklaşımı, işçi sınıfının ve ezilenlerin yaşam koşullarını daha da zorlaştırmaktadır.

İşçi sınıfının düşük ücret ve işsizlik tehdidine karşı ayaklanması, sadece mevcut ekonomik adaletsizliklere karşı bir tepki değil, aynı zamanda toplumsal eşitlik ve adalet arayışının bir ifadesidir. İşçilerin ve ezilenlerin kurtuluşu, gerçekten devrimci ve sınıftan yana politikalar üreten yeni bir sendikal anlayış ve devrimci sosyalist hareketin merkezine birleşik mücadele hattını büyütebilmesiyle mümkündür. Enflasyon kısıcından kurtuluş ve işsizlik tehditlerine karşı ortak mücadele hattının örülmesi ve ücret mücadelesinin bu meselelerin merkezi hattını oluşturması kritik önemdedir. Ücret mücadelesi devrimci sosyalist hareketin ana gündem maddesi olmalı ve bu doğrultuda politikalar üretilmelidir. Mevcut durumun sınıftan yana ve toplumsal bir devrim fikrinin etrafında örgütlenebilmesi, sistemin krizinin devrimci bir krize dönüştürülebilmesiyle mümkündür. Devrimci ve sosyalistlerin, sınıfın içerisinde ve sınıftan yana bir tavırla kendi sınırlarını zorlaması ve bulunduğu her alanı bu doğrultuda örgütlemesi kritik önemdedir.

## İnşaat işçileri kule vincinde eyleme başladı

**İSTANBUL** - Ulaştırma Bakanlığı'na ait Bakırköy-Bahçelievler-Kirazlı Metro projesinde Bayburt Group taşeronu Modül Teknik bünyesinde çalışan Dev Yapı-İş üyesi depremzede işçiler, ücretlerin ödeneceği yönündeki sözün yerine getirilmemesi üze-

rine 20 Ağustos'ta kule vincine çıkarak eyleme başladı.

Gece boyunca eylemi sürdüren 25'i depremzede 35 işçinin eylemine ilişkin projenin sahibi olan Ulaştırma Bakanlığı herhangi bir açıklama yapmadı, girişimde bulunmadı.



# CarrefourSA işçileri: Yıllarca sırtımızdan kazandınız!

**İSTANBUL** - Emek ve sendika düşmanı CarrefourSA Esenyurt deposunda, DGD-Sen öncülüğünde işçilerin direnişi kararlılıkla devam ediyor. İSİG önlemlerinin alınması ve temmuzda zam istedikleri için DGD-Sen işyeri temsilcisi ve üyesi 6 işçi işten çıkarıldı, ardından sendika depo önünde direniş başlattı.

Atılan işçilerin geri alınması, maaşlara zam yapılması ve işçi sağlığı ve güvenlik önlemlerinin alınması talebiyle süren direnişi kırmak amaçlı patron, 16 Ağustos günü deponun kapısına kilit vurdu, işçilerin eşyalarını dahi almasına izin vermedi. Öte yandan direnişteki işçilere de işten atılacaklarına dair tehdit mesajları gönderdi.

Bu arada patron Gebze depo işçileri ile Esenyurt depo işçilerini karşı karşıya getirmeye çalıştı. Patronun Gebze depo işçilerine kadro vaadinde bulunması üzerine direnişteki işçiler Gebze depo önüne giderek işçi kardeşlerine direnişlerine destek verme çağrısında bulundu.

## SAVCILIKTAN 'YAĞMA' TEHDİDİ

Patron hafta sonu gece yarısı Esenyurt depodaki malları kaçırmak istedi. Depo önüne gelen direnişçi işçiler mal çıkışını engellemeye çalıştı. Polis işçilere saldırırken, savcılık da "yağma" iddiasıyla işlem başlatacağı tehdidinde bulundu.

Esenyurt depoda işten atılan işçilerin DGR taşıeron şirketinde çalıştığı ve şirketin patronunun Türk-İş'e bağlı Tez Koop-İş Sendikasının eski Genel Başkanı Gürsel Doğru olduğu ortaya çıktı. Patron ve CarrefourSA'da örgütlü Tez Koop-İş



yönetiminin birlikte hareket ettiğini, polis de patron ve işbirlikçi sendikacıların emrinde olduğunu vurgulayan direnişçi işçiler, 250 işçinin hakları için iş durduklarını hatırlatan Tez Koop-İş yönetimini uyardı: "İçerideki üyelerine diyeceksin ki 'Ben aidat alırım, yüzünüze bakmam.' İki yüzlülük yapmayacaksın! İşçileri buraya zorla getirip çalıştıramazsın."

## 'İŞÇİLER AÇKEN SABANCI'YA HUZUR YOK'

İşçiler, direnişlerine, Sabancı Holding bünyesindeki şirketlerin önüne taşıyarak devam ediyor.

İlk eylemi Maltepe'de bulunan CarrefourSA Genel Müdürlüğü önünde yapılan işçilere Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP), Sosyalist Kadın Meclisleri (SKM), Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası ve İşçi Birlikleri Sendikası (İşçi-Sen) destek verdi.

"Çaya yüzde 150 zam yapan CarrefourSA işçiyeye yüzde 20 zam yapmamak için depo kapatıyor" pankartı açan işçi-

ler, sloganlarla genel müdürlük önüne yürüdü.

Eylem boyunca "İşçiler açken Sabancı'ya huzur yok", "İşçiler burada, yönetim nerede", "CarrefourSA işçisi yalnız değildir", "Yaşasın Carrefour direnişimiz" sloganları atıldı.

## İŞÇİLER SABANCI HOLDİNG ÖNÜNDE

İşçiler, direnişin 9. günü olan 20 Ağustos'ta da eylemlerini, Levent'teki Sabancı Holding önüne taşıdı. "İşçiler açken Sabancı'ya huzur yok", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek" sloganlarıyla holding önüne yürüyen işçilere, DEM Parti MYK üyesi Musa Piroğlu da destek verdi.

DGD-SEN Genel Başkanı Neslihan Acar, CarrefourSA depo işçilerinin taleplerinin milyonlarca işçinin "yaşamıyoruz" çığılığı olduğunu söyledi. İşçilerin bu çığılığının Antep, Tekirdağ, Ege, İç Anadolu, Karadeniz, Akdeniz'de direnişlere dönüştüğünü söyleyen Acar, direnişlerin kazanımla sonuçlanmasının, mücadelenin

devam etmesinin önemine işaret etti. Migros depo direnişinde olduğu gibi CarrefourSA direnişinin de boğulmaya çalışıldığını söyleyen Acar, patronların ve sarı sendikaların bütün oyunlarına rağmen işçilerin birlik olmasının önemine dikkat çekti.

Eylemde söz alarak çalışma koşullarını anlatan direnişçi işçiler, CarrefourSA'nın boykot edilmesi çağrısını yineledi. İSİG önlemleri alınmadığı için arkadaşlarının sakat kaldığını, yaşanan iş kazası sonrası işçilerin hastaneye ambulansla değil korosan taksile götürüldüğünü aktaran işçiler, patronlarının işçilere verdiği bir aylık maaşı bir akşam yemeğinde harcadığına dikkat çekti, kendilerinin üç kuruşa çalışmaya zorlandıklarını söyledi.

Direnen işçilerden Yaşar Erhan, "Yıllarca sırtımızdan sermaye yaptınız, o kadar para kazandınız. Şimdi bir kuruş zam istediler diye insanları silip atamazsınız. Biz hakkımızı istiyoruz, yaşamak istiyoruz. Ekonomi belli, gider belli, açlık sınırının altında para alıyoruz" dedi.

# Sermayenin saldırılarına karşı işçiler direniyor

**HABER MERKEZİ** - İstanbul Çatalca'da bulunan Polonez fabrikasında Tekgıda-İş'e üye işçiler, 22 Temmuz'dan itibaren Kod-46 maddesine dayanarak ya da küçülme bahanesiyle işten atılmaya başladı.

146 işçinin işten atılması üzerine başlayan direnişin 28. gününde işçiler Polonez Genel Müdürlüğü önünde eylem yaptı. Sendika ve çeşitli derneklerin destek verdiği eyleme, polis, biber gazıyla saldırdı.

Saldırıya rağmen alandan ayrılmayan işçiler açıklama yaptı. Tekgıda-İş Sendikası Genel Teşkilat Sekreteri Kemal Köse, Polonez patronuna, anayasal haklarını kullanan işçilerin taleplerine kulak verme çağrısı yaptı, "Aksi takdirde sadece fabrikamızın önünde değil, bu haklı mücadelemizi tüm alanlara taşıyarak eylemlerimizi devam edeceğiz" dedi.

Öte yandan Polonez patronu, şirketin genel merkezi önünde olmalarını fırsat

bilerek işçilerin fabrika önünde gölgesine sığındığı ağaçları kestti.

## İŞÇİLER HER YERDE DİRENİYOR

İşçi grev ve direnişleri de yayılarak devam ediyor.

İstanbul Hadımköy'de bulunan As Plastik fabrikasında Petrol-İş üyesi işçiler, grev hazırlıkları kapsamında eylemlere başladı.

Antep'te bulunan Akcanlar Tekstil fabrikasının işçileri de pazar tatilini kaldıran 7'li vardiya sistemi dayatmasına karşı BİRTEK-SEN öncülüğünde iş bırakarak başlattıkları direnişlerini sürdürüyor. 90 işçinin üç vardiya şeklinde çalıştığı fabrikada üretim tamamen dururken, patron 85 işçiyi önce Kod-46 ile daha sonra işçiler işsizlik maaşı alamazın

diye Kod-22 ile işten çıkardı. İşçilerin direnişi sürüyor.

Antep'teki Gür İplik fabrikasında işçiler ödenmeyen ihbar tazminatları için eylem başlattı.

İşten atılan Merinos Halı işçisi BİRTEK-SEN üyesi Serdar Cengiz'in talepleri kabul edildi. İşten çıkış kodu değiştirilen, kıdem ve ihbar tazminatlarının tamamını alacak olan Cengiz, direnişini sonlandırdı.

Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan, Fransa merkezli MERSEN fabri-

kasında Birleşik Metal-İş üyelerinin yıllardır gasp edilen toplu sözleşme hakkı için başlattıkları grev, dördüncü ayını doldurdu. Grevin 125. günü olan 21 Ağustos'ta fabrika önünde dayanışma etkinliği düzenlendi.

Antakya'daki İskenderun Organize Sanayi Bölgesinde faaliyet yürüten İspanya ortaklı Befesa Silver Metal Fabrikasında Birleşik Metal-İş üyesi işçilerin direnişi bir aydır sürüyor. İşçilere dayanışma ziyaretleri gerçekleştiriliyor.





# İşçilere çalışma saatleri kısalıyor tuzağı!

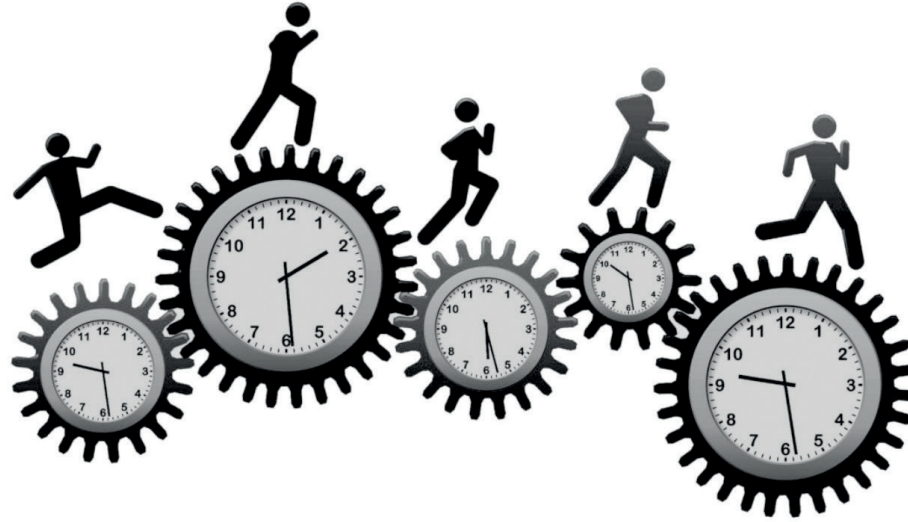
**ANKARA** - Yatırım Ortamının İyileştirilmesi Koordinasyon Kurulu, Cumhurbaşkanı Yardımcısı Cevdet Yılmaz başkanlığında, kurul üyesi bakanlar ve çok sayıda sermayedarın katılımıyla 13 Ağustos'ta Beştepe'de toplandı.

Toplantı sonrası yapılan yazılı basın açıklamasına göre, toplantıda patronların talebi doğrultusunda uzaktan, kısmi ve geçici çalışma ve yeni nesil esnek çalışma modellerine dair İş Kanunu'nda yapılacak değişiklikler ele alındı.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Vedat Işıkhan, haziran ayında Kamuda Tasarruf ve Verimlilik Paketi'nde yer alan esnek çalışma modeliyle ilgili çalışmalara başlanacağını duyurmuştu.

## ÇALIŞMA SAATİ DÜŞÜYOR ALDATMACASI

Öte yandan esnek çalışma ve kısmi



çalışmayı yaygınlaştırarak, iş güvencesini ortadan kaldıracak, aylık 30 gün yerine 15-20 gün sigorta primi yatırmayı getirecek olan düzenlemeye ilişkin çalışma, "müjde" gibi lanse edilerek, haf-

talık çalışma süresinin 45-48 saatten 40 saate düşürüleceği öne sürülüyor. Haftalık resmi çalışma süresi olan bu saatlere dahi büyük oranda uyulmazken, "çalışma süresi kısalıyor" aldatmacasıyla,

yürütülen çalışmaya kamuoyu desteği sağlanmaya çalışılıyor.

40 saatlik çalışma fikrini ortaya atarak tüm Türkiye'deki çalışma alanında güvencesizlik inşa ediliyor. Kıdem tazminatının da fona devredilmesiyle, bu süreç önemli oranda tamamlanmış olacak. Türkiye'nin ekonomik yapısı ucuz iş ve aşırı sömürü üzerinden geliyor. Düzenleme ile haftalık çalışma saati 20 saate inse bile gerçek hayatta bunun bir karşılığı olmayacak. Nitekim çalışma saatleri yasal olarak kısaltılmış haliyle bile Türkiye fiilen OECD ülkeleri arasında en uzun çalışma saati olan ülke.

Çalışma saatlerinin kısalacağı yalanlarıyla oyalanmak istenen işçi sınıfı ve emekçiler, asıl olarak esnek çalışma ve kıdem tazminatının fona devredilmesi meselesine odaklanmalı ve mücadele planlarını buna göre hazırlamalıdır.

## 'İşçi ve Kürt düşmanı HD İskender'i teşhir etmeye devam edeceğiz'

**İSTANBUL** - Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP), İstanbul Havalimanı'ndaki HD İskender'de iki işçinin Kürtçe konuştuğu için işten atılmasını havalimanında ve Kadıköy'deki HD İskender önünde protesto etti.

Eylemlerde, "Zimanê me rumeta me ve! Dilimiz onurumuzdur! Kürt ve işçi düşmanı HD İskender" pankartı açıldı.

İstanbul Havalimanı'nda yapılan eylemde konuşan Gamze Toprak, HD İskender'de işçilerin sırf Kürtçe konuştukları için önce mobbing ve hakarete uğradıklarını, sonrasında işten çıkarıldıklarını aktardı. Toprak, şöyle devam etti: Bizler ESP olarak HD İskender'in önünde bu işçi düşmanlığını, Kürt düşmanlığını, sömürgecilik pratiğinin kendisini mahkum etmek için bir araya gelecektik ama sermayenin kolları HD İskender'in önüne gitmemize izin vermedi. Bizler bugün burada İstanbul Havalimanı'ndan,

HD İskender'in bulunduğu yerden bir kez daha sesleniyoruz: Dilimiz kültürümüzdür. Dilimiz bizimdir. Dilimiz onurumuzdur ve bu onurumuza sahip çıkmak için sokak-

larda olmaya, HD İskender'in bu pratiğini her yerde teşhir etmeye devam edeceğiz."



## 'TÜM HALKIMIZI DAYANIŞMAYA ÇAĞIRIYORUZ'

Kadıköy'de yapılan eylemde konuşan Leyla Can ise, "Bugün bu faşist iktidara güvenerek Kürt halkının diline, yaşamına saldıran faşistler iyi bilsinler: Ne Kürt halkı, ne de arkadaşlarımız yalnız değildir. Olduğumuz her yerde HD İskender'i, faşist patronlarını teşhir etmeye ve onlardan hesap sormaya devam edeceğiz. Tüm halkımızı Kürt halkımızın yanında olmaya, dayanışmaya ve HD İskender'i teşhir etmeye çağırıyoruz" dedi.

Eylemlerde, "Faşizme karşı omuz omuza", "Zimanê me rumeta me ve", "Sömürüye, faşizme, ırkçılığa geçit yok" sloganları atıldı.

## Çiftçiler yine yollarda

**HABER MERKEZİ** - Artan girdi maliyetlerine karşın düşük fiyatla ürünlerini satmak zorunda bırakılan çiftçiler, her geçen gün daha fazla seslerini çıkarmaya çalışıyor. İktidara sesini ulaştıramayan çiftçiler, yolları trafiğe kapatarak, sorunlarına çözüm üretilmesini istiyor.

Maraş'ta yüzlerce çiftçi, Toprak Mahsulleri Ofisi'nin (TMO) belirlediği taban fiyatlarını protesto etti. Ektikleri ürünleri satamamalarını ve düşük fiyatları protesto eden çiftçiler, yol kapattı.

Pazarcık ilçesine bağlı Narlı beldesinde bir araya gelen yüzlerce çiftçi, traktörlerle Maraş Antep yolunu trafiğe kapatarak, Maraş merkeze doğru yola çıktı. Eyleme, Pazarcık Belediye Başkanı Haydar İkizer de destek verdi.

Tarlalarından topladıkları domates, mısır ve buğday gibi ürünleri yollara döken çiftçiler, "Çiftçi bitiyor" sloganları atarak, yetkililerden acil önlem alınmasını istedi.

Traktörlerle yapılan konvoylar nedeniyle uzun araç kuyrukları oluştu.

Burdur'un Karamanlı ilçesinde bir araya gelen çiftçiler

de, artan üretim maliyetleri ve yaşadıkları zorluklara dikkat çekmek amacıyla traktörlerle konvoy oluşturarak eylem yaptı. Çiftçiler akaryakıt, gübre ve tohum gibi temel girdilerde yaşanan fiyat artışlarının üretimi imkansız hale getirdiğini ifade etti.

## ÜRETİCİ ZARAR ETTİ ÜRÜNLER TARLADA KALDI

Üretici zarar üstüne zarar ederken, marketlerde ise meyvenin, sebzenin fiyatı hala çok yüksek.

Tarlada 4 liraya satılan patatesin kilogram fiyatı, Türkiye Ziraat Odaları Birliği'nin verilerine göre Temmuz ayında marketlerde 14.88 liraya çıktı. Kuru soğanın kilogram fiyatı tarlada 2 lira, markette ise 17.10 lira.

Tarlada kilogramı 5 TL'ye satılan Çanakale domatesinin fiyatı ise İstanbul'daki marketlerde 40 TL'ye kadar çıkıyor. Çiftçiler, "Köy kahvesinde bir bardak çay içebilmek için 5 kilogram domates satmak zorundayız" diyerek, iktidarın politikalarına tepki gösterdi.

Türkiye genelinde 4 milyon tona yakın karpuz üretili-



yor. Ancak karpuz, kavun tarlada kalıyor, üretici emeğinin karşılığını alamıyor. Tarlada 1 liraya kadar düşen karpuzun kilogramı ise büyük kentlerde 10 TL'ye satılıyor. Karpuzun kilogram maliyeti ise 5 lirayı buluyor. Katlanan gübre mazot ve ilaç fiyatları ile işçi ve nakliye giderlerini karşılayamayan üretici ise karpuzu toplamayı bırakmak zorunda kaldı. Yazın bitmesine kısa süre kala Türkiye'deki çoğu eve henüz karpuz girmemişken, zarar eden çiftçinin ürünü de tarlada kaldı.

# Kaygısız: İşçi sınıfı sendikaları yeniden ele geçirmeli

Sendikal örgütlenmelerin önünde iki temel engel olduğunu kaydeden Birleşik Metal-İş TİS Uzmanı İrfan Kaygısız, bunların yasalar ve sendikal bürokrasi olduğunu vurguladı. Kaygısız, sendikaların sermaye ve devlet tarafından işgal edildiğinin altını çizerek işçi sınıfının sendikaları yeniden ele geçirmesi gerektiğini söyledi. Kaygısız, "Nasıl ki sermayeye karşı mücadele işçilerin birliğinden geçiyorsa, sendika içi mücadele de işçilerin birliğinden, kendi öz örgütlülüklerini yaratmaktan geçiyor" dedi.

PINAR GAYIP [ETHA]

İSTANBUL - Sendikal örgütlülüğün her geçen yıl daha da zayıfladığını son açıklanan sendika üyeleri verilerinde gördük. 2024 yılı Temmuz ayı itibarıyla Türkiye genelindeki toplam 16 milyon 973 bin 61 işçiden sadece 2 milyon 512 bin 33'ü bir sendikaya üye. Bu veriler işçilerin yüzde 14,80'inin sendikalı, yüzde 85,02'sinin ise sendikasız çalıştığını gösteriyor. Üstelik bu veriler kayıt dışı çalışan işçileri kapsamıyor.

Birleşik Metal-İş Sendikası TİS Uzmanı İrfan Kaygısız; sendikalılık oranlarının neden düştüğünü, sendikaların işçileri yarı yolda bırakan tutumunu ve yürütülmesi gereken örgütlü mücadeleye ilişkin ETHA'nın sorularını yanıtladı. Devlet ve sermaye güdümündeki sarı sendikaların politikalarının işçilerin örgütlenmesinde kırılmaya yol açtığına dikkat çeken Kaygısız, "Sendikalar sermaye, devlet tarafından işgal edilmiş durumda, işçi sınıfının sendikaları yeniden ele geçirme mücadelesi de sınıf mücadelesinin ayrılmaz bir parçası" uyarısı yaptı.

Kaygısız'ın sorularımıza verdiği yanıtlar şöyle:

## '80 ÖNCESİ BAKANLIK SENDİKALARIN BİLDİRDİĞİ ÜYE SAYILARINI BAZ ALIYORDU

*Türkiye'de işçilerin sendikalaşma oranında ciddi bir düşüş görülüyor. Yayımlanan son verileri nasıl değerlendiriyorsunuz?*

Sendikalaşma oranları konusunda temel bir bilgi eksikliği var. Bu da zaman zaman karşılaştırma yapılırken yanılgıya yol açabiliyor. 1980 öncesiyle zaman zaman günümüz karşılaştırılıyor. Bir de 2013 öncesiyle bugün karşılaştırılıyor. 1980 öncesi sendikaların üye sayıları, sendikaların bakanlığa verdiği üye sayıları üzerinden belirleniyordu. Yani herhangi bir sendika, "benim şu kadar üyem var" dediğinde o doğru kabul ediliyor ve istatistikler açıklanıyordu. Bu abartılı söylemler nedeniyle sigortalı sayısından çok daha fazla sendikalı işçi olduğuna dair rakamlar ortaya çıkıyordu. Dolayısıyla bu gerçek dışı ve bugünle karşılaştırılması sağlıklı değil.

## '80 SONRASINDA SENDİKALAR GERÇEK OLMAYAN ÜYELER YAPTI

İkinci sorun dönemi 1980 sonrasında başladı. '80 sonrası bu yöntemden vazgeçildi ama başka bir sorun gündeme geldi;



işkollarında uygulanan yüzde 10 barajı. Toplu sözleşme yapmak için sendikanın o işkolunda çalışanların yüzde 10'unu örgütlemesi zorunluluğu getirildi. Herhangi bir iş kolunda yüzde 10 barajı büyük bir rakam. Dolayısıyla kaçınılmaz olarak sendikalar o dönemde, gerçekçi olmayan üyelikler yapmak zorunda kaldı. Biraz ciddi, biraz esprili ölen insanların yazıldığı söylemlerine yol açan hem yüksek işkolu barajını aşmak hem de TİS yapmak için bu yöntem denenmek zorunda kalındı. Bu nedenle o dönem rakamlarıyla kıyaslama yapılması da gerçekçi değildi. Her dönem kendi iç kıyaslaması yapılır.

## 2013'TE GERÇEK ÜYELİKLER ORTAYA ÇIKTI

Peki 2013'te ne oldu? Sendikalar Kanunu'nda bir değişiklik yapıldı. Konumuzla ilgili olan kısımlarından biri, teknolojinin gelişimiyle birlikte üyelikler e-devlet üzerinden yapıldı. E-devlet halen yaşayanları, ölenleri, işsiz kalanları vs. ayıkladı. Daha gerçek işçi sayıları ve üyelikleri ortaya çıktı. Bunun yanında işkolundaki yüzde 10 barajı yüzde 1'e düşürüldü. Bu "çok kolay örgütlenme" anlamına gelmiyor. Başka bir takım sorunlar ortaya çıkardı.

## SON VERİLERE GÖRE TÜRKİYE'DE SENDİKALAŞMA ORANI YÜZDE 15

2013 ile bugüne kadar gelen süreci kendi iç tutarlılığı bakımından kıyaslamamız daha doğru. 2013'te -ocak ve temmuz olmak üzere yılda iki kez açıklanıyor- sendikalaşma oranı yüzde 9 olarak açıklandı. Yaklaşık 1 milyon 671 bin işçiye karşılık geliyordu. O günden bugüne giderek bir eğilim halinde sendika üyeliği arttı. En son 2024'ün Temmuz ayında açıklandı, sendikalaşma oranı yüzde 15,22.

## SENDİKALAŞMADA HORMONLU BÜYÜME OLDU

Sendikalaşmada oransal artış bakımından bir iki şeyi söylemek lazım. Bir kısmı bir miktar hormonlu büyüme diyeceğimiz büyüme. Ne demek bu? 2015 yılında kamuda çalışan taşeron işçilerle ilgili düzenleme yapıldı; kamudaki taşeronların toplu sözleşmenin fiyat farklarını devlet öder dediler. Dolayısıyla kamudaki taşeron işçilerin sendikalaşmasının önü açıldı. Bir anda yüz binlerce taşeron işçi sendikaya üye oldu. Ve devlet yanlısı özellikle Hak-İş'e bağlı sendikalarda örgütlendi. İktidar eliyle iktidara yakın sendikalara üyelikler oldu. Ama sonuç açısından bunlar da işçi, özel durum nedeniyle sendikalaşmada bir trend, artış eğilimi söz konusu oldu. Bugün 2 milyon 495 bin sendika üyesi var.

## 2 BUÇUK MİLYON İŞÇİNİN YÜZDE 10'U TİS'TEN YARARLANIYOR

Bir de toplu iş sözleşmesinden (TİS) yararlanan işçi sayısı var. Yaklaşık 2,5 milyon işçi sendikalı, ama TİS'ten yararlanan işçi sayısı yüzde 10 civarında. Bu yüzde 10'un yüzde 80'ini kamu sektöründe çalışan işçiler oluşturuyor. Yüzde 20'si özel sektörde. Sendikalaşma yüzde 15'lerde ama özel sektör açısından TİS'ten yararlanma oranı yüzde 5'lerde. Kamu sektöründe çalışan işçilerin hemen hemen hepsi TİS'ten yararlanıyor. Bu nedenle TİS'ten yararlananlar bir miktar yüksek görünüyor.

## SENDİKALAŞMA ÖNÜNDEKİ ENGELLER: SENDİKALARIN TUTUMU VE YASALAR

*Peki sendikalaşma önündeki temel engeller nedir, örgütlülük oranı neden bu kadar düşük?*

Yüzde 15 çevre ülkeler açısından da

düşük bir oran. Bunun iki temel nedeni var. Birincil temel neden yasalar, tali olan ikinci neden mevcut sendikaların niteliği. Mevcut sendikaların önemli kısmı devlet ve sermaye güdümünde. İşçiler nezdinde sendikalaşma itibarını zayıflatmaya yol açtı bu sendikaların uygulamaları.

Yine sendikalarla ilgili bölümü; bu devlet güdümündeki ya da sarı sendikalar diyeceğimiz sendikalar -Türk-İş ve Hak-İş-, özel sektörde örgütlenme girişiminde bulunmadı. Bu nedenle de bu alanlar örgütsüz kaldı. Ama bunlar ikincil nedenler.

Temel neden ise artık kamuda örgütlenme tamamlandı. Örgütlenme yapacaksanız özel sektörde yapacaksınız. Örgütlenmenin önünde temel bir yasal engel var; yetki itirazı. Bir sendikanın bir işyerinde örgütlenmesi için aşması gereken iki baraj var. Biri işkolunda çalışanların yüzde 1'ini üye yapacaksınız. Bunu sağladıysanız, yerine getirmeniz gereken ikinci koşul; işyerinde çalışanların da eğer işyeriyse yüzde 50+1'ini, işletme ise -yani birden fazla işyeri, fabrika varsa- orada çalışanların yüzde 40+1'ini örgütleyeceksiniz. Bu iki barajı geçerseniz orada TİS hakkını elde ediyorsunuz.

Örneğin metal sanayinde yaklaşık iki milyona yakın işçi var. Bu işkolunda TİS için 20 bin üyeniz olacak. Yetmez, örgütleneceğiniz işyerinde de yarısından bir fazlasını üye yapmanız gerek. Bir işyerine gidiyorsunuz, örgütleniyorsunuz sonra işveren itiraz ediyor. Aslında bütün üyelikler e-devletten yapılıyor, bütün veriler devletin elinde, her ay üye sayıları sendikalara bildiriliyor. Ama buna rağmen işveren, "A sendikası benim işyerimde örgütlendi ama bu kadar üyesi yok, ben öyle düşünüyorum" dediği anda yetkiye itiraz ediyor. Ardından uzun süren mahkeme süreci başlıyor.

## YETKİSİZ MAHKEMELERE İTİRAZLA SÜRE UZATILYOR

Son yıllarda başka bir yöntem daha eklendi; yetkisiz mahkemelerde itiraz. Kocaeli'de bir fabrikada örgütlendiniz, patron ya da vekilleri Ankara'daki bir mahkemede itiraz ediyor. Kocaeli'deki bir fabrikanın Ankara'daki mahkemeyle ne ilişkisi var, hiç. Ankara'daki mahkeme dosyaya bakıyor, "Bu benimle ilgili değil, fabrikanın olduğu yerdeki mahkeme bakmalı" diyor, Kocaeli'ne gönderiyor dosyayı. Üzerinden geçiyor bir yıl. Hadi onu yapmadı, aynı kentte yaptığında da itirazın kendisinden kaynaklı ciddi bir mağduriyet oluyor.

## İTİRAZ MEKANİZMASI HAKKIN KÖTÜYE KULLANIMI

Sendikamız avukatları bizim işkolu-muzla ilgili Kasım 2012-Ocak 2021 dö-ne-mindeki davalara baktı. Sendikaya açılan yetki itiraz davalarının yüzde 95'ini sendikamız kazanmış. Yani patronlar haksız yere itiraz etmiş. Bu itiraz mekanizması yasal olarak hak gibi görünüyor ama yetki itirazlarının kendisi hukuki bir hak değil, hakkın kötüye kullanımı. Bu dönemde içeride sendika yok, örgütlülük yok, temsilciniz yok, TİS yok. Patron, mahkemenin sürdüğü süreçte çeşitli baskılarla işçileri sendikasızlaştırmaya çalışıyor, işçi önderlerini işten atıyor, içeride şiddetli mobbing uyguluyor, bazen küçük zamlar da yapıyor. İkramiye istiyorsanız alın diyor "şantaj" (ikram adı altında bir miktar ücret veriyor) yapıyor, ücretlerde "iyileştirme" yapıyor. Ama sendikasızlaşmaya yol açıyor.

Bizim sektörümüzdeki yetki davalarının ortalama süresi 681 gün. Ve bunların yüzde 40'ı da yetkisiz mahkemelerde açılmış. Yetkili mahkemelerde 552 gün, yetkisiz mahkemelerde 3 yıl sürmüş. 3 yıllık süreçte içerideki işçilerin örgütlü tutulması çok zor. Açık bir sendikasızlaştırma uygulaması.

## AYM YETKİ İTİRAZININ YENİDEN DÜZENLENMESİNİ İSTEDİ

Geçtiğimiz günlerde ilginç bir gelişme oldu. Nakliyat-İş Sendikası bir nedenle Anayasa Mahkemesi'ne gitti. Bu konuyu da ilgilendiriyordu. Anayasa Mahkemesi, "Bu yetki davalarının uzun sürmesi sistematik ve kanundan kaynaklanan bir sorun. Sendikal hakkın etkin bir şekilde kullanımına engeldir" dedi. Yetki süresinin kanuna karşı aleyhte kullanıldığı, işçileri mağdur ettiği, sendikasızlaşmaya yol açtığı ve binlerce işçinin sendikal hakkını kullanmadığını, TİS'ten yararlanmadığını, yeniden düzenlenmesi gerektiğini belirtti. Ancak Anayasa Mahkemesi'nin bugünkü siyasi iktidar nezdindeki yeri ve rolünü bildiğimiz için ne kadar etkili olacak bilmiyoruz. Hukuksal mesele ama yetmez elbette; mücadele meselesi; alanlarda, meydanlarda, işyerlerinde yapılacak mücadeleye daha etkin olacak. Anayasa ve diğer mahkeme kararları da bunun hukuksal bir desteğidir.

## Sendikalaşma neden engelleniyor? İşçiler için sendikal olmak ne anlama geliyor?

Bir işyerinde TİS olması işyerindeki işçilerin çalışma ve yaşam koşullarının iyileştirilmesi demek. Bu bir yandan daha iyi çalışma koşulları daha iyi ücretken bir yandan da iş güvencesi anlamına geliyor. Bu bakımdan sendikalaşmanın olduğu yerde işçiler, kısmen diğer işyerlerine göre daha uygun koşullarda çalışıyor. Sendikalaşma bu nedenle işçileri koruyan temel mekanizma.

## SENDİKA İÇİ DEMOKRASİ TİS SÜREÇLERİNDE DAHA AÇIK VE NET ORTAYA ÇIKIYOR

*İşçiler maruz kaldıkları hak gaspları karşısında çoğu zaman sendikaları da aşarak direnişe geçiyor. Özellikle TİS süreçlerinde sendikaların kendi taleplerini karşılamadığını da belirterek sendika yönetimine istifa çağrısı yapıyor. Sizce bunun nedenleri nedir?*

Konuştuğumuz mesele bir anlamda sendika içi demokrasi meselesi. Bu TİS'lerde daha açık ve net ortaya çıkıyor. TİS sürecinde teklif nasıl hazırlanıyor, imza aşamasına nasıl geliniyor, hangi mekanizmadan onay geçiyor; işçilere ya da temsilcilere ne kadar soruluyor, tüm bunlar sendikal anlayış ve sendika içi demokrasi meselesi. Ben temsilcilerin elinde TİS olmadığı işyerleri gördüm. Başka bir sendikadan -Hak-İş- bize geçen bir işyeri söz konusuydu. "TİS metnine bakalım" dedim, "Bize vermiyor ki şube, ihtiyaç olursa o maddeyi gönderiyorlar" dedi. TİS metninden haberi olmayan işçi temsilcisinin olduğu yerler var.

## SENDİKALAR DEVLET SENDİKASI HALİNE GELMİŞ DURUMDA

Dolayısıyla sendika içi demokrasi konusu, sendikal örgütlenme kadar mücadele alanı. Sarı sendikalar, devlet sendikaları ya da işveren denetimli sendikalar; adına ne dersek, bir bütün olarak sermaye ve devletten yana tavır aldıklarında, denge uzlaşmayı sermaye ve patron lehine kullandıklarında işçilerin tepkisi kaçınılmaz oluyor. Yaygın bir bastırma yöntemi var, işten attırmak. Bu bakımdan başarılı bir sendikal mücadele ve TİS aynı zamanda teklifin hazırlık ve onay süreçlerinin işçilerin ya da mekanizmalarının katılımı ve onayıyla olması gerek. Aksi durum antidemokratik bir sendika içi dayatma, baskı rejimi. Sendikalar -ilerici, mücadeleciler sendikalar dışında- sermaye ve devletin ele geçirdiği, sarı sendikalardan öte devlet sendikası, sermayenin denetimi altındaki sendikalar haline gelmiş durumda.

## İŞÇİ SINIFI SENDİKALARI YENİDEN ELE GEÇİRMELİ

Sendikalar sermaye, devlet tarafından işgal edilmiş durumda, işçi sınıfının sendikaları yeniden ele geçirme mücadelesi de sınıf mücadelesinin ayrılmaz bir parçası. Nasıl ki sermayeye karşı mücadele işçilerin birliğinden geçiyorsa, sendika içi mücadelede işçilerin birliğinden, kendi öz örgütlülüklerini yaratmaktan geçiyor. Kolay bir şeyden bahsetmiyorum; sendika içi mücadeleye sermayeye verilen mücadeleden zaman zaman zor bir mücadele haline geliyor. Çünkü orada patronla işbirliği içinde bir alan oluşuyor. O sendika içinde mücadeleyi bırakmamak ve sendikal yönetimlerin teşhiri ve o sendikaların yeniden ele geçirilme çabalarının sürdürülmesi gerek.

# Kent AŞ işçileri: Hırsız değil emekçiyiz



**İZMİR** - CHP'li Karşıyaka Belediyesinde çalışan 93 işçi, 9 Ağustos'ta patronun güvenini kötüye kullanma, hırsızlık, meslek sırlarını ortaya atma gibi bahanelerle Kod-46'dan işten çıkarıldı. İşçiler, işlerine geri dönmek için mücadeleye başladı.

"Hırsız değil, emekçiyiz" diyen işçiler, 19 Ağustos günü Karşıyaka çarşısında yürüyüş düzenledi. Karşıyaka Belediyesi bünyesinde çalışan işçiler, sendika ve siyasi partilerin destek verdiği yürüyüşte, "Haksız, hukuksuz bir şekilde Kod-46 ile işimizden edildik. İşimizi geri istiyoruz" pankartı açıldı. "Sosyal belediyecilik dediniz hepimizi ekmeğimizden ettiniz", "İşimizi geri istiyoruz", "Maaşımızı parça parça alıyoruz diye hakkımızı istedik, işimizden olduk" dövizleri taşıyan işçiler, "Hırsız değil emekçiyiz", "İş ekmeğe yoksa barış da yok", "Direne direne kazanacağız" sloganlarını attı, CHP'li belediye yönetimine tepki gösterdi.

## 'KOD-46'DAN ATILAN İŞÇİLER DİRENİŞİ BIRAKIP YANGINDA YARDIMA KOŞTU'

Belediye önündeki direniş alanında son bulan yürüyüş sonrası açıklama yapıldı. Genel-İş 8 No'lu Şube Başkanı Deniz

Şahin Gümüştekin, Karşıyaka'da çıkan yangını hatırlatarak, Karşıyaka Belediyesi önünde işlerini geri isteyen Kent AŞ işçilerinin direniş alanını bırakarak hiç düşünmeden yardıma koştuğunu söyledi.

İşten atılan işçilerin hırsızlık yapmadığını, güveni kötüye kullanmadığını, herhangi bir sırrı ortaya atmadığını belirten Gümüştekin, "Böyle bir iddia ispatlanmak zorundadır. Biz çok açık ifade ediyoruz böyle bir şey varsa bize dava açın. Bu suçlamaları asla kabul etmiyoruz, bu yanıştan bir an önce dönmenizi istiyoruz" dedi. İşçilerin yıllardır taksit taksit aldığı ve zamanında alamadığı maaşları için bankalar tarafından icraya verildiğini, kirasını ödeyemediği için evden çıkardığını, işe gelmek için dahi yol parasını başkalarından istediğini belirten Gümüştekin, "Karşıyaka'mızın kafe ve restoranlarında, spor tesislerinde, çay ocaklarında ve belediyenin tüm müdürlüklerinde işimizin gerektirdiği gibi canla başla Karşıyaka halkına güler yüzle hizmet ettik. Bunun karşılığı emekliliği gelmiş olan insanları dahi tazminatsız çıkartmak olmazdı" ifadelerini kullandı.

"Bu onur kırıcı karardan dönün" diyen Gümüştekin, Karşıyaka halkına da işçilerle dayanışma çağrısı yaptı.

## Hindistan liman işçileri süresiz greve çıkıyor

**YENİ DELHİ** - Hindistan liman işçileri 28 Ağustos'ta greve çıkıyor. En büyük 12 limanda çalışan işçiler, 2021 yılında sona eren ve uzun süredir devam eden ücret görüşmelerinin sonuçsuz kalmasının ardından süresiz greve gitme kararı aldı. Liman işçileri ücretlerde iyileştirme ve emeklilik yardımlarının derhal çözülmesini istiyor. Muta-bakat zaptında dile getirilen su ve ulaştırma gibi ekonomik konular, Güney Kürdistan'a yönelik işgal saldırılarını sürdüren Türk devletinin Irak hükümetini, imha ve tasfiye savaşına daha fazla dahil etmek için kullandığı baskı araçları haline getiriliyor.

Fidan, Irak hükümetinin bir süre önce PKK'yi "yasaklı örgüt" ilan etmesinin kendileri bakımından önemli olduğunu söyledi. Irak ve Güney Kürdistan'da faaliyet yürüten üç parti, Türkiye'nin istekleri doğrultusunda kapatılmıştı.



# İbrahim Okçuoğlu'nun devrimci mirası

» HÜSEYİN YETER

Doktor (hoca) yoldaş, 24 Ağustos 2023 tarihinde ölümsüzleşti. Onu ölümsüzlüğünün 1. yıldönümünde saygı, sevgi ve minnetle anıyoruz. Partide, özellikle partili gençlerde sosyalist öğretinin kavranması ve kavratılmasında başvurulan, fikri sorular, eğiticiliğine ihtiyaç duyulan doktorumuzun canlı anlatımlarından artık yoksunuz. Boşluğu, onun kitap ve makalelerini okuyarak, bunları eğitim materyali yaparak telafi etmeye çalışıyoruz.

## ML TEORİNİN TAKİPÇİSİ VE SAVUNUCUSUYDU

Doktor yoldaş, partili entelektüel-aydın bir yoldaş olarak ML teori alanında inceleme, araştırma, analiz ve üretimleriyle partiye büyük bir başvuru kaynağı, güçlü bir devrimci miras bıraktı. Sahip olduğu kavrayış düzeyi, teorik birikimi ve kendi yöntemiyle yazılarında ve eğitimlerinde sade, anlaşılır bir dil kullandı. Yüzlerce komünistin gelişiminde iz bırakacak bir emek verdi.

Politik ekonomi üzerine çalıştı. "Türkiye'de kapitalizmin gelişimi"ni inceleyen dört kitap, "Rekabetin Tarihi"ni inceleyen beş kitap, "SSCB'de sosyalizmin zaferi ve kapitalizmin yeniden inşası sorunları", "Sosyalizmde meta üretimi ve değer yasası", "Sosyalizmde ücret sorunu", "İşsizliğin tarihi", "Kuzey Kürdistan'da kapitalizmin gelişmesi"nin de aralarında bulunduğu onlarca kitap; çeşitli teorik dergi ve kendi blogunda olmak üzere yüzlerce makale yayınladı. O, coğrafyamızda, kapitalizmde artıdeğer sömürüsünün açığa çıkarılmasını, kapitalizm ve özel mülkiyete son vermek için işçi sınıfına bilinç götürülmesi ve örgütlenmesini kendisine ilk ve esas görev bildi. Parti, işçi sınıfı ve sosyalizm kavramları arasındaki kopmaz doğrudan ilişkinin proletarya ve insanlığın kurtuluşu için zorunlu olduğunu düşündü ve söyledi. Onun kitapları ve yazıları, komünistlerin başvurduğu marksist leninist kaynaklardı.

Tutkulu devrimcilik döneminin ('70'li ve '90'lı yıllar), ML teorik üretim ve çalışmalarının sabırlı ve istikrarlı, kararlı, çalışma disiplinine sahip bir kadrosuydu. Marksist leninist komünist hareketin teorisyenlerinden biriydi. ML teorik birikimi ve diyalektik materyalist yöntemden aldığı güçle troçkizme, modern revizyonizme, maoizme ve post marksizme karşı etkili teorik-ideolojik mücadele yürüttü. Marksizmi, leninizmi büyük bir bağlılık ve cesaretle savundu. ML öğreti ve ideolojiden taviz vermedi.

Bize bıraktığı son bir yazısında şu ifadelerle yer veriyordu: "Her partili, partiye gönül bağlamış olanlar ilkelerimize; bizi biz yapan değerlere sahip çıkmalıdır. Bütün cihan üstüme gelse de ilkelerimden vazgeçmem!"



"Dogmatik ve doktriner" eleştirilerine takılmadan ML ilkeleri savundu. Aynı yazıda şunları yazdı: "Örneğin, sosyalizm kavramı. Bu kavram birçok çevre, akım tarafından kullanılmaktadır. Marksizm-leninizm, troçkizm, maoizm, post-marksizm vb. bu kavramı kullanıyorlar. Ancak bu kavramın kullanılıyor olması en fazlasıyla hedef konusunda ortak bir kavramın kullanılıyor olmasının ötesine asla geçmez. Ne var ki iş, ilke meselesine gelince sosyalizmi ortak kavram olarak kullanan farklı akımlar arasında asla bir ortaklaşma olmadığı görülür. Anarşizm gibi troçkizm de, topu birden post-marksizm de ilke konusunda marksizm-leninizmle ortaklaşamaz. Örneğin proletarya diktatörlüğü dendiği zaman marksizm-leninizm bundan sosyalizmi, sınıf diktatörlüğünü anlayacaktır; anarşizm proletarya diktatörlüğü devlettir diyecek ve bunu reddedecektir; bütün renkleriyle post-marksizm sınıf diktatörlüğü anlamına gelen proletarya diktatörlüğünü reddederek 'sosyal, sınıflı' devlet arayacaktır ve troçkizm hepsini reddedecek, proletarya diktatörlüğü sosyalizm değildir, kapitalizmden sosyalizme geçiştir, sosyalizm sınıfsız, parasız-pulsuz bir düzendir diyecektir. Demek ki, önemli olan, bağlayıcı olan ilkedir."

Lenin, Stalin, Enver Hoca yoldaşlar gibi, ML aleyhtarı akımlara karşı onların mücadele yöntemi ve deneyimini kendisine rehber edindi. ML öğretiyi, Lenin'i ve Stalin'i savundu. Onların öğrencisi olduğunu konuşmaları ve yazılarında hep yansıttı. Bazen subjektivizme kaydı da oldu.

Doktor yoldaşta bilimsel şüphecilik abartılıydı. Bunda, uluslararası ve Türkiye komünist hareketinin tarihi deney ve birikimlerinden kaynaklı araştırma ve incelemelerin ortaya çıkardıklarının; coğrafyamızda partiyi siyasi ve örgütsel bakımlardan yeterince yaşayamamasının payı büyüktür. Bu durum, onu abartılı şüpheci ve tutucu pozisyonlara sürüklenmesine neden oldu. Zaman zaman teorik birikimi ve yeteneğiyle, soyutlama gücüyle teo-

rik alanda sunabileceği katkıları engelledi. Ama bu, onun ML savunusunu hiçbir zaman etkisiz ve değersiz kılmadı.

Hasta yatağında gülerek espri ve sitemle karışık şunları söylemişti: "Benim yaptığım teorik çalışmalara karşı bazı yoldaşlar gibi sen de, önce parti çalışmaları yoldaş diyordun... Oysa benim kitap çalışmalarım da parti, devrim ve sosyalizm çalışmalarıydı."

Elbette teorik ve pratik mücadeleyi bir arada götürmek gerekiyordu. Doktoru sadece dünyayı yorumlayan aydın olmaktan çıkaran şey de, dünyayı değiştirmeye yönelik zihinsel ve pratik faaliyetinin birleştirilmesi gerçeği idi. Doktor yoldaş, güncel siyasal gelişmeler ve örgütsel çalışmalarla çok ilgiliydi. Dünyaya, sosyal ve siyasal gelişmelere ML görüşüyle baktı, yorumladı ve yazdı. "Sol'da bazı kesimler, doktor yoldaşın ML'e bağlılığını, "dogmatik" ya da "doktriner" olarak değerlendirdi. Oysa, o, devrimci hareketteki tasfiyeciliğin, reformist ve liberal savrulmanın farkındaydı. Onun yaşamında modern revizyonizme, troçkizme, reformizme ve küçükburjuva sosyalizmine karşı teorik ve ideolojik mücadele en kritik yeri tutar.

## YÜZÜ VE AKLI DEVRİMİ PARTİYİ YAŞAMAYA DÖNÜKTÜ

Doktor yoldaşın partili ortamlara ilgisi, özlemi, sevgisi ve heyecanı çok güçlüydü. Bir çocuğun gizlenemez sevinci gibi!

Doktorluk unvanı, akademik bir unvanıydı. Ama o, teorik çalışma ve üretimin dışında bir partili kadro olarak sınıf mücadelesinin örgütsel ve siyasal alanlarında da pratik olarak yer almaya çalışan bir yoldaşımızdı. Partinin her alandaki varlığını ve yayınlarını dikkatle ve disiplinli biçimde takip eder, izler, inceler, yorumlar; önemli bulunduğu konuları parti organlarında tartıştırdı.

"Parti ortamları" onun partiyi yaşadığı, tanıdığı, partiye dokunduğu en mutlu anlarıydı. O ortamlarda; siyasal ve örgütsel sorunların aşılması konularındaki düşünce ve yaklaşımlarını büyük bir özgüven ve kararlılıkla ifade ederdi. Talep edildiğinde ya da görev verildiğinde sorunların aşılmasına ortak olurdu. Bir partili olarak parti teorisini, programı, stratejisi ve taktiğinin savunulması ve uygulanmasının hassas bir takipçisiydi.

Partinin zor dönemlerinde, kendisine verilen bütün görevleri, risk, yetersizlik ve deney yoksunluğu demeden, arkasına bakmadan yerine getirmeye çalışırdı. En zor koşullarda, en elverişsiz mekanlarda yaşadı, çalışmalarını sürdürdü. Ailesi bakımından tereddütler yaşamadan yıllarca profesyonel devrimci olarak çalıştı. Yerleşik bazı alışkanlıklarını terk etmede zorlanırsa da, pratik adımlar attı.

## ŞOVENİZM VE SOSYAL ŞOVENİZME KARŞI DURDU

Kürdistan'da yürütülen kirli savaşın ürettiği ve estirdiği şovenizm ve sosyal şovenizm dalgasına karşı mücadele etti. Bir ezen ulus komünisti gibi davrandı. Devrimci hareket içinde, önder kadrolar dahil birçok devrimcinin şovenizme ve sosyal şovenizme savrulduğu, "ulusal devrimci"liğe yöneldiği kritik zamanlarda; Kürt özgürlük hareketi ya da onunla ittifak içinde olan parti ve örgütlerle görünmenin büyük risk taşıdığı tarihsel bir dönemde, doktor yoldaşımız çevresindeki kuşatmaya rağmen eğilmedi, devrimci durdu. Bunun bedelini ödemeye hazır olduğunu gösterdi. Rojava Devrimini savundu ve sahiplendi. ICOR heyeti içinde yer aldı. Rojava Devriminin heyecanı, onuru ve duygusunu yaşadı. Kürt özgürlük hareketi ve Rojava Devrimi üzerine onlarca makale yazdı.

## ENTERNASYONAL BİR DEVRİMCİYDİ

Dünya komünist hareketinin yaşadığı örgütsel ve ideolojik kriz koşullarında ML teori ve ilkeleri, yaşanmış sosyalizm pratiği ve ürünlerini yüksek bir bilinçle, cesaretle ve güvenle savundu ve propaganda etti.

Uluslararası toplantı, konferans, sempozyum, panel ve gösterilerde yer aldı. Dünyada ve Avrupa'da yeni kurulan devrimci grup ve partilerin talepleri üzerine, MLKP'nin siyasi ve örgütsel deneyim ve birikimlerinin anlatılması ve aktarılmasını enternasyonalizm ilkesinin bir gereği gördü. Bazı yapıların eğitim toplantılarına katıldı. Zira proletarya enternasyonalizmi teorik ve soyut bir kavram değil, emek-sermaye çelişkisi ekseninde, yoldaş partiler arasında gerçek ilişkiler üzerinden yürütülen teorik, siyasi ve örgütsel işbirliği, cepheleşme ve ortaklaşma eylemiydi.

Enternasyonalizm ilkesine bağlılığını sadece coğrafyadaki ezilen ulus ve halklar nezdinde değil, bölgesel ve uluslararası alanda komünist parti, grup ve bireylerle olan ilişkilerinde de yansıttı. Enternasyonal çalışmalarda, birçok ülkeyi ziyaret eden parti heyetlerinin içinde yer aldı. Başta Avrupa ülkeleri olmak üzere, Ortadoğu, Balkanlar ve dünyanın birçok ülkesinde devrimci parti, grup ve platformlarla enternasyonal ilişkilerin pratikleşmesinde yer aldı. 2000'li yılların başında Ortadoğu ve Balkanlarda kurulan bölgesel antiemperyalist mücadele koordinasyonlarının kurucularındandı. Yine devrimci parti ve grupların oluşturduğu ICOR'un kuruluşu, program ve tüzüğünün yapılmasında önemli katkıları oldu.

Ölümsüzlüğünün 1. yılında İ. Okçuoğlu'nu bize bıraktığı devrimci mirasıyla anmalı ve anmalıyız. Doktor yoldaş ölümsüzdür!

# Suruç Aileleri: DAİŞ'in katliamlarına karşı adalet mücadelemizi yükseltelim

↳ Suruç Aileleri İniyatifi'nin çağrısıyla bir araya gelen çok sayıda kişi, "Amed, Suruç, 10 Ekim Ankara, Antep düğün katliamı ve IŞİD'in gerçekleştirmiş olduğu tüm katliamlara karşı adalet mücadelemizi hep birlikte herkes için adalet çığlığımızla yükseltelim" dedi.



**İSTANBUL-** Suruç katliamı 109. ayında. Suruç Aileleri İniyatifi'nin çağrısıyla Kadıköy Halitağa'da yan yana gelen çok sayıda kişi 33 düş yolcusunu andı. 20 Ağustos 2016 yılında gerçekleşen Antep katliamının yıl dönümü olduğunu hatırlatan 33'lerin yoldaşları, adalet mücadelesini yükselteceklerini kaydetti.

"Kalplerimiz adalet için atsın" pankartının açıldığı eylemde, 20 Temmuz'da katledilen 33 düş yolcusunun fotoğrafları taşındı. Eyleme, Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) Eşbaşkanları Berfin Polat ve Müslüm Koyun, DEM Parti İstanbul Milletvekili Çiçek Otlu, gençlik örgütleri ve çok sayıda kişi katıldı.

Basın metnini okuyan Adnan Özcan, 109 ay önce savaştan yıkılmış bir kenti yeniden inşa etmek için yola çıkan yüzlerce kişinin mola verdikleri Suruç'ta DAİŞ'in

bombalı saldırısına uğradığını hatırlattı. 33 düş yolcusunun bu saldırıda katledildiğini söyleyen Özcan, 9 yıldır katillerin yakalanması ve katliam dosyasındaki hukuksuzlukların giderilmesi için mücadele ettiklerini vurguladı.

## 'TÜM KATLIAMLARA KARŞI ADALET MÜCADELEMİZİ YÜKSELTELİM'

8 yıl önce DAİŞ çetelerinin Antep'te bir düğünde katliam gerçekleştirdiğini, 57 kişinin katledildiğini hatırlatan Özcan, "Antep düğün katliamı davası sadece 7 duruşma görülerek bazı sanıklara beraat kararı verilmesi şaşırtıcı değil. Suruç katliamı davasında da Antep düğün katliamı davasında da ailelerimizin tüm taleplerinin reddedilmesi katliamı yapan ve kimlerin desteklediğinin göstergesidir. Amed, Suruç, 10 Ekim Ankara, Antep düğün

katliamı ve IŞİD'in gerçekleştirmiş olduğu tüm katliamlara karşı adalet mücadelemizi hep birlikte herkes için adalet çığlığımızla yükseltelim" dedi.

## 'AYDAN, ALİCAN, EZGİ KARADENİZLİ 3 GENÇ'

Bu ay itibarıyla her oturumda 33 düş yolcusundan 3 kişinin yaşamlarına ilişkin paylaşımlarda bulunacaklarını ifade eden Özcan, Aydın Ezgi Şalçı, Alican Vural ve Alper Sapan'ın hayat hikayeleri hakkında bilgi verdi.

Özcan, sözlerini şöyle sürdürdü: "Aydın, Alican, Alper Karadenizli 3 genç. Onlar Kürt halkının ve dünyadaki tüm işçilerin, emekçilerin, ezilen halkların adalet, eşitlik, özgürlük mücadelesine güç vermek için gencecik yaşamlarını mücadeleye adadı. Halkların kardeşliği, eşitliği için IŞİD çetelerince yıkılmış bir kent olan Kobanê'nin yeniden inşası için yola çıkanların arasındaydılar. Bizler onların mücadelesini, 33 düş yolcusunun adımladıkları sokaklarda, okullarda, şehirlerde 9 yıldır sürdürüyoruz. Suruç aileleri, yaralıları ve yoldaşları olarak onların mücadelesini büyütüyoruz. Suruç için adalet mücadelesini katiller yargılanana, adalet sağlanana kadar sürdürmeye kararlıyız. Çünkü onlara sözümüz var. Suruç'un hesabını soracağız."

Açıklamanın ardından bir süre sessiz oturma eylemi yapıldı. Ardından 33 düş yolcusunun isimleri sayılarak, "Yaşıyor" denildi. Eylem, "Suruç için adalet, herkes için adalet", "Suruç'un hesabı sorulacak", "Suruç şehitleri ölümsüzdür" sloganlarıyla son buldu.

## 'Komünist Hasan' mezarı başında anıldı



**HABER MERKEZİ** - Marksist Leninist Komünist Parti (MLKP) taraftarı "Komünist Hasan" olarak tanınan Hasan Aslan, ölümsüzlüğünün onuncu yılında Avusturya'nın St. Pölten şehrindeki mezarı başında anıldı. Devrim ve sosyalizm şehitleri anısına saygı duruşunun ardından MLKP adına konuşma yapıldı.

Aslan'ın mücadele mirasına dikkat çekilen konuşmada, "Hasan yoldaş, yoldaşlarına karşı hep sevgi dolu oldu. Ezilenlerin dertleriyle dertlendi, onların daha iyi bir gelecekte yaşamaları için mücadele etti. Faşizme karşı verdiğimiz mücadelede, onun devrimci kişiliğinin özelliklerini daha fazla hissetmemiz gereken günlerden geçiyoruz" denildi.

Anma, MLKP'nin 30. yılında yapılacak kutlamalara katılım çağrısı ile sona erdi.

# Meclis'te Can Atalay ile ilgili kararın görüşülmesi reddedildi

**ANKARA** - TBMM Genel Kurulu, Anayasa Mahkemesi'nin Can Atalay hakkında verdiği kararın ardından 16 Ağustos'ta olağanüstü toplandı. Meclis'te TİP ve DEM Partilere saldıran AKP'liler, AYM kararının mecliste görüşülmesini engelledi.

Can Atalay oturumunu, sıra Gülizar Biçer Karaca'da olduğu halde Bekir Bozdağ yönetti.

Genel kurula MHP grubu katılmadı. Muhalefet çoğunluğu toplantı açılışı için yeterli oldu. Yoklamaya katılmayan AKP milletvekilleri Meclis çoğunluğunun sağlanmasının ardından genel kurul salonuna geldi.

Gergin geçen Meclis oturumunda AKP Meclis İdari Amiri Fehmi Alpay Özalan, konuşmasını yaptığı sırada TİP Milletvekili Ahmet Şık'a saldırdı. Saldırı

sırasında DEM Parti Grup Başkanvekili Gülistan Kılıç Koçyiğit'in kaşı yarıldı. Meclis Genel Kurulunda kürsü önüne dökülen kanlar, Meclis'teki görevliler tarafından temizlenirken, milletvekilleri saldırıya tepki gösterdi.

Saldırının ardından Numan Kurtulmuş başkanlığında yeniden toplanan Genel Kurulda, AYM'nin Can Atalay'la ilgili kararının görüşülmesi önerisi, AKP'lilerin oylarıyla reddedildi. TBMM 1 Ekim 2024'e kadar çalışmalara ara verdi.

## KOÇYİĞİT: PLANLI BİR SALDIRIYDI

Kaşına dikiş atılan ve durumunun iyi olduğunu söyleyen Koçyiğit, saldırının planlı olduğunu vurguladı. Koçyiğit, "Verilen aranın ardından Ahmet Şık tekrar konuşmaya başladığında ben, AKP Grup

Başkanı'nın yanına giderek bunu yapmaları gerektiğini söyledim. İşin şiddete doğru gittiğini söyledim. Biz bunları söylerken arkadan AKP milletvekili Alpay Özalan'ın Ahmet Şık'a doğru yürüdüğünü gördüm. Ben de araya girdim. Çok önceden kurgulanmış bilinçli bir saldırıydı. Bu münferit bir olay değildi. 'Biz bunlara saldıralım, linç edelim' diye bir saikle gelmişler. Bunun altını çizelim. Kesinlikle Alpay Özalan'ın ceza alması gerekiyor. Bunun için de elimizden geleni yapacağız" dedi.

## 'HİÇBİR ARKADAŞIMIZ SALDIRILAR KARŞISINDA GERİ ADIM ATMAYACAK'

AKP'li vekillerin yumruklu saldırısına tepki gösteren DEM Parti Kadın Meclisi, "Gülistan Kılıç Koçyiğit yoldaşımıza yapılan saldırı kadın iradesine, ringe,

duruşuna, siyasetine ve mücadelesine yapılmış bir saldırıdır" dedi.

DEM Parti Eş Genel Başkanları Tülay Hatimoğulları ve Tuncer Bakırhan da, "Kadın milletvekillerimize AKP'li erkek milletvekilleri tarafından saldırı yapılması siyasi haydutluktur. Bu saldırılar halk iradesini, hukuku tanımamaktır ve siyasi acizliktir. Grup Başkanvekilimiz başta olmak üzere hiçbir arkadaşımız bu saldırılar karşısında geri adım atmayacaktır" açıklaması yaptı.



# Emperyalist küreselleşme ve Ortadoğu'ya yansımaları- 2

METİN BOTAN

Emperyalist küreselleşmenin neoliberal politikaları dünya ölçeğinde en belirgin bir biçimde 1970'ler ve 80'lerin başında uygulanmaya başlanmıştır. Neoliberalizmi öne çıkan iki uygulama ile somutlarsak; birincisi Şili ve ikincisi Türkiye'de emperyalist ABD öncülüğünde yapılan askeri faşist darbelerdir. Böylece, dünyanın yeniden yeni biçimde paylaşılması için devrimci hareketler ve bütün direniş merkezlerinin dağıtılması, ezilmesi hedeflendi. Şili ve Türkiye örneğinde olduğu gibi bütün dünyada neoliberal politika devreye konuldu. Böylece emperyalist tekellerin önündeki engeller kaldırılmış ve sermayenin serbestçe dolaşımı sağlanmış oldu. Bu da yeterli değildi emperyalist tekeller için. Devletlerin de dizayn edilmesi kısmi ve göreceli sosyal yanlarının da ortadan kaldırılması gerekiyordu. SSCB'nin ve benzeri cumhuriyetlerin dağılması/dağıtılması yine aynı dönemin yansıması olarak hızlandırıldı. 2000'lere gelindiğinde ABD eksenli emperyalist devletler önemli oranda hedeflerine ulaşmışlardı.

Ama emperyalist tekellerin önünde hala önemli engeller vardı ve işler hiç de istedikleri gibi gitmemeye başlamıştı. Örneğin Sovyetlerin dağılmasından sonra Rusya ilk dönemler emperyalistlerin pazarı haline gelebilecek adımlar attı ama çok geçmeden kendi rotasını çizdi. Ayrı bir emperyalist güç olarak yönünü değiştirdi. Ardından Çin emperyalist küreselleşmenin parçası olmasına rağmen bağımsız gelişim stratejisi geliştirdi ve kendini yeni bir emperyalist merkez olarak tanımlamaya, örgütlenmeye ve güç olmaya yöneltti. Kapitalizmin parçaları olmalarına rağmen Libya, Irak, İran, Suriye gibi devletler yer yer emperyalist tekellerin çıkarlarına aykırı (örneğin petrolün ulusallaştırılması vb.) hamleler yaptı. ABD eksenli emperyalist devletler dünyayı istediği düzeyde sömürgeleştirip yağmalayamadığı gibi politikalarının önünde engel olan odaklar çıkmaya başladı.

Emperyalist küreselleşmenin dünyayı yeniden paylaşma politikasının önündeki en önemli engeller kuşkusuz Ortadoğu eksenliydi. İran'da Amerikan-İngiliz işbirlikçisi şah yıkılmış, iktidara Amerikan karşıtı mollalar gelmişti. ABD'li emperyalist tekeller için en büyük darbelerden birisi bu oldu. Ardından Irak'ın emperyalizmin altın kuyusu Kuveyt'i işgal etmesi Libya'nın petrolü devletleştirme adımları, ABD ve İngiltere tekellerine vurulan yeni darbeler oldu. Ortadoğu ve çevresinde ABD eksenli emperyalist devletlerin önünde engeller oluşturması ABD-NATO müdahale ve işgallerini beraberinde getirdi.

Libya (Kaddafi), Irak (Saddam) ve diğer benzer yerlerde neler olduğu biliniyor. Bu eksende yakın döneme gelecek olursak;



➤ **İran bölgesel bir savaşa çekilmek istediğini görüyor, hamlelerini bu savaşa girmeyecek şekilde yapıyor. ABD-İsrail ve NATO ittifakı İran'ın iradesini kırmak için saldırının dozajını artıracaktır. İran bir varlık yokluk savaşına girmemek için stratejik planlarından vazgeçmeden geri adım atabilir, gizli-açık geçici anlaşmalar yapabilir. Eğer İran emperyalist tekellerin çıkarlarını tehdit etmeye ve onun önünde engel olmaya devam ederse İsrail-ABD ve NATO tarafından daha büyük saldırılarla karşı karşıya kalabilir. Emperyalist tekellerin önündeki engeller ve tehditler kaldırılmadığı sürece İran'a karşı yürütülen irade kırma savaşı durmayacaktır.**

İran, ABD ve Avrupa merkezli emperyalist tekellerin tam olarak pazarı (Fransa ile ekonomik askeri ilişkileri çok gelişkin olmasına rağmen) haline gelmemesi, üstelik bölgesel düzeyde yürüttüğü politikalarla Rusya-Çin bloğunun çıkarlarına daha yakınlaşması, ABD ve Avrupa merkezli emperyalist tekellerin çıkarlarını tehdit eden bir olgu olmaktadır. Bu engelin ortadan kaldırılması ve İran'ın da tıpkı Libya ve Irak'ta olduğu gibi emperyalistlerin pazarı haline getirilmesi stratejik hedeftir. ABD bunu şimdiye kadar başaramadı ama görünen o ki bu durumu sonlandırmak istiyor. İsrail-İran arasında yaşanan gerilim, çatışma bu eksendedir. Kuşkusuz İsrail ve İran arasındaki gerilim, çatışma her iki taraf bakımından da iç politika unsuru olarak da kullanılmakta ve çeşitli iktidar kavgalarının uzantısı haline gelmektedir. Bölgesel güç olma istekleri vb. buna eklenebilir. Bunlar elbette mümkün, olanaklı ve kaçınılmazdır. Şimdilik emperyalist küreselleşme paylaşım savaşı boyutuyla ele alındığı için diğer etkenlerin değerlendirilmesini geçiyoruz.

Görünürde yaşanan Rusya-Ukrayna savaşı yine ironik bir biçimde görünürde Rusya-ABD, AB ve NATO devletlerine karşı yaşanmaktadır. Rusya'nın emperyalist küreselleşmenin merkezindeki ABD tekellerinin pazar alanı olması bir yana önündeki en büyük engellerden biri olarak durmaktadır. Rusya'nın en büyük müttefiklerinden biri Çin diğeri de İran'dır. Bu iki devlet de emperyalist tekellerin onların istediği gibi ve düzeyde pazar alanı haline

gelmemiş ve getirilememişlerdir. Üstelik Çin ve Rusya ayrı bir emperyalist merkez olma yönünde ilerlemektedirler. (Bu üç devletle de emperyalist devletlerin ekonomik, ticari ilişkileri son derece gelişkindir, bu ayrı, emperyalist devletlerin sınırsız bir biçimde pazarı haline gelmesi ise ayrı bir konudur).

Emperyalist kapitalist sistemin rekabet, pazar savaşı ve iç çelişkileri onları dünyanın her tarafında karşı karşıya getirmekte, diplomasinin çözüm alanları daralmakta, şimdilik yerel ve tekil savaşlarla çelişkileri aşmaya, karşı tarafın iradesini kırmaya çalışmaktadırlar. Pazar alanlarının sınırlılığı çelişkilerin kaçınılmazlığını getirmektedir. Çelişkilerin de ancak ve ancak savaşlarla aşılacağı kesindir. Emperyalist küreselleşmenin ortaya çıkarttığı tablo en genel hatlarıyla bu şekildedir. O zaman bu tabloyu değiştirmek isteyen güçler bu durumu hangi hamlelerle ve nasıl değiştirmek istiyorlar sorusu gündeme gelir. Şimdi İran ve Ortadoğu eksenli bu soruya yanıt vermeye çalışalım.

İran politik olarak ABD karşıtlığı söylemi kullanmasına rağmen tepeden tırnağa kapitalist ve kapitalizmin de en çürümüş ve yoz halini yaşamaktadır. İran'da, halk düşmanı, emekçi düşmanı, kadın düşmanı faşist molla diktatörlüğü hüküm sürmektedir. Kapitalist İran, yeraltı zenginliklerini ve Şii ideolojisini kendisine dayanak yaparak, Rusya ve Çin ile ittifak kurarak ABD karşıtlığı temelinde kendisini bölgesel bir güç olarak örgütlemeye çalışıyor. Bundan do-

layı da emperyalist ABD ve onun müttefikleriyle çelişiyor/çatışıyor. İran'ın ve onunla herekte eden devlet ve güçlerin hamleleri emperyalist tekellerin çıkarlarına büyük zarar veriyor. Dünyanın yeniden paylaşımı temelinde bu iki blok arasında yeni ticaret yollarının yapılmasından tutalım da yeni sömürge ve pazar alanlarının oluşturulması ve buna bağlı olarak yürütülen gerilimler, çelişkiler, savaşlar tüm hızıyla devam ediyor. Örneğin, Filistin İsrail savaşı, Hizbullah-Lübnan İsrail savaşı, Suriye İsrail gerilimi ve çatışmaları, Ensarullah-Yemen İsrail füze savaşları, yine Ensarullah-Yemen'in ABD-İsrail-Avrupa tekellerinin gemilerini ve ticaret yollarını, Ortadoğu'daki üslerini hedef alan saldırıları, Şii grupların ABD'nin Ortadoğu'daki üslerine yönelik saldırıları. ABD emperyalizmi Ortadoğu'da ciddi müttefikleri olmasına rağmen bölgesel çıkarları ve dünya ticaretini etkileyen çok büyük bir risk altındadır. Bu riski yaratan faktörlerin başında da İran gelmektedir. Bundan dolayı da İran'ın iradesi kırılmaya çalışılmaktadır. Aksi durumda emperyalist tekeller ve onların neoliberal politikaları Rusya-Çin bloğu karşısında yaklaşan bölge ve dünya savaşı karşısında zemin kaybedecektir.

İsrail ve ABD tarafından yapılan tekil askeri saldırılar, suikastlar, sabotajlar İran'ın iradesini kırmaya, onu teslim almaya ve Ortadoğu'yu emperyalist tekellere sınırsızca açmaya, Rusya ve Çin'in pazar ve egemenlik alanını daraltmaya yönelik stratejinin birer parçasıdır. İran'a karşı uygulanan irade kırma savaşı devam edecektir. Şu anda karşılıklı vuruşlar farklı biçimler ve içerikler olarak sürecektir. İran bölgesel bir savaşa çekilmek istediğini görüyor, hamlelerini bu savaşa girmeyecek şekilde yapıyor. ABD-İsrail ve NATO ittifakı İran'ın iradesini kırmak için saldırının dozajını artıracaktır. İran bir varlık yokluk savaşına girmemek için stratejik planlarından vazgeçmeden geri adım atabilir, gizli-açık geçici anlaşmalar yapabilir. Eğer İran emperyalist tekellerin çıkarlarını tehdit etmeye ve onun önünde engel olmaya devam ederse İsrail-ABD ve NATO tarafından daha büyük saldırılarla karşı karşıya kalabilir. Emperyalist tekellerin önündeki engeller ve tehditler kaldırılmadığı sürece İran'a karşı yürütülen irade kırma savaşı durmayacaktır.

İrade kırma isteyenlerin de iradesinin kırılabileceği unutulmamalıdır. Emperyalist kapitalist sistemin halk düşmanı, emekçi düşmanı faşist politikaları bütün ezilenler bakımından karşılık bulacaktır. Tek yol, halk düşmanı faşist molla diktatörlüğüne de emperyalist kapitalist sistemin dünyayı yeniden paylaşmak ve yağmalamak isteyen politikalarına karşı da devrimci halk savaşını yükseltmektir.

# Abbas: Gazze'siz bir Filistin devleti olamaz

↳ TBMM Genel Kurulu'nda konuşan Filistin Devlet Başkanı Mahmud Abbas "Gazze'de bir başka devlet kurulamaz ve Gazze'siz bir Filistin devleti de olamaz" dedi. Meclis önünde Abbas ve Erdoğan protesto edildi.

**ANKARA** - Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM) Genel Kurulu, 15 Ağustos'ta Filistin Devlet Başkanı Mahmud Abbas'ın hitabı sebebiyle olağanüstü toplandı.

Uzun süre ayakta alkışlanan Mahmud Abbas, "İsrail'in saldırıları, cinayetleri ve soykırım suçu nedeniyle Gazze'de, Batı Şeria'da ve Kudüs'te şehit olanları anarak başlamak istiyorum. Bunların en sonuncusu da lider İsmail Haniye'ye karşı işlenen suç olmuştur" dedi.

Uluslararası kamuoyunun İsrail'in katliamlarına dönük sessizliğini eleştiren Abbas, Türkiye'nin İsrail'in politikalarına karşı öncülük yaptığını öne sürdü.

## 'GAZZE, FİLİSTİN'İN AYRILMAZ BİR PARÇASIDIR'

"Gazze, Filistin devletinin ayrılmaz bir parçasıdır. Gazze'de bir başka devlet kurulamaz ve Gazze'siz bir Filistin devleti de olamaz. Halkımız kırılmayacak ve teslim olmayacaktır" diyen Abbas, katiller ve savaş suçlularının işledikleri suçlardan kurtulamayacağını söyledi.

"Biz de diyoruz ki Gazze Şeridi, Batı Şeria ve Doğu Kudüs, bağımsız Filistin devletini oluşturan tek bir meşru ülke tarafından yönetilen coğrafi bütünüdür. Ve tek bir meşru hükümetin yönettiği Filistin topraklarıdır. Bu olmazsa olmaz" diyen Abbas, barışa giden yolun Filistin'le başladığını ve bittiğini söyledi.



Abbas, İsrail hapishanelerinde rehlin tutulan Filistinli tutsakların serbest bırakılmasını istedi.

## 'GAZZE'YE GİDECEĞİM'

"Gazze tümüyle, bütün topraklarıyla bizimdir. Batı Şeria ve Kudüs gibidir. Onlar da bizimdir. Topraklarımızı bir karış dahi parçalayan hiçbir çözüme eyvallah demiyoruz" diyen Abbas, Gazze'ye gideceğini duyurdu. Abbas, "BMGK'ye de sesleniyorum. Gazze'den sonra Kudüs'ü Şerif'e yöneleceğimi de söylemek istiyorum. Ebedi başkentimize de gideceğim" dedi.

## MECLİS ÖNÜNDE MAHMUD ABBAS PROTESTOSU

Mahmud Abbas, TBMM Genel Kurulu öncesinde protesto edildi. Çok sayıda kişi, Meclis önüne yürüyerek "Katil İsrail, işbirlikçi Abbas" sloganları attı. Abbas ve

siyonist savaş suçlusunu Benjamin Netanyahu'nun el sıkıştığı fotoğraflar da eylemde taşındı.

Polis, eylemcilere saldırarak darp etti ve uzaklaştırdı.

Meclis kapısında da bir grup da, "7 Ekim terör değil onurdur. İkiyüzlü Abbas, ikiyüzlü Erdoğan" pankartı açarak açıklama yaptı.

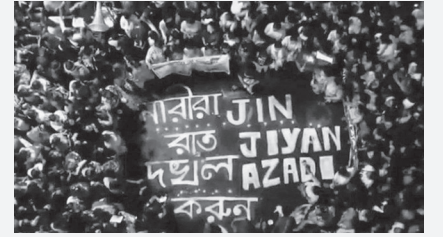
## İSRAİL'E YAKIT TÜRKİYE VE YUNANİSTAN LİMANLARINDAN GEÇTİ

Öte yandan, ABD menşeli Overseas Sun Coast ve Overseas Santorini gemileri, siyonist İsrail'in Filistin halkına dönük soykırım savaşına jet yakıtı taşıyor. 50'yi aşkın demokratik kitle örgütü, Yunanistan hükümetine çağrıda bulunarak, siyonist rejime yakıt taşıyan iki geminin Yunanistan karasularına girmesine tepki gösterdi.



Filistin için Bin Genç, Yunanistan karasularını terk eden Overseas Sun Coast gemisinin Tuzla ve Çanakkale limanlarını da kullanarak siyonist İsrail'in Aşkelon limanına ulaştığını vurguladı.

## Hindistan'da kadınlar 'Jin, jıyan, azadî' sloganıyla isyanda



**HABER MERKEZİ** - Hindistan'da bir kadın doktorun tecavüze uğrayıp katledilmesinin ardından başlayan protestolar sürüyor. Binlerce kadın, "Jin, jıyan, azadî" yazılı pankartlarla sokaklara döküldü.

Cinayet, Batı Bengal eyaletinin Kalküta kentinde gerçekleştirildi. 31 yaşındaki stajyer doktor, çalıştığı hastanenin seminer odasında katledilmiş halde bulunmuştu. Katliam, Hindistan genelinde büyük tepki çekti ve protesto gösterilerine yol açtı.

Sosyal medya üzerinden organize olan on binlerce kadın, adalet talebiyle sokaklara çıktı. Kadınlar, "Jin, jıyan, azadî" sloganlarıyla adalet çağrısında bulundu.

Hindistan Tabipler Birliği hükümeti faillerin cezalandırılması için 72 saat süre tanıdı, genel grev çağrısı yaptı. TTB de Hindistan Tabipler Birliği'ne dayanışma mektubu yolladı.

Rojava'da Efrin-Şehba Kantonu'ndaki sağlık emekçisi kadınlar da açıklama yaparak Hindistan'daki kadınların mücadelesini destekledi, tüm kadınları erkek egemen sisteme karşı harekete geçmeye çağırdı.

## Türkiye ve Irak işgal ve tasfiye planında anlaştı

**ANKARA** - Türkiye-Irak Yüksek Düzeyli Güvenlik Mekanizması 4'üncü toplantısı Ankara'da gerçekleştirildi. Dışişleri Bakanı Hakan Fidan, Irak Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı Fuad Hüseyin'in katıldığı toplantıda, Milli Savunma Bakanı Yaşar Güler, Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) Başkanı İbrahim Kalın ile Iraklı yetkililer yer aldı.

Toplantı sonrası basına açıklama yapan Dışişleri Bakanı Fidan, iki ülke savunma bakanları tarafından "mutabakat zaptı" imzalandığını söyledi. Irak Dışişleri Bakanı Hüseyin, mutabakat

zaptı için, "Bu iki ülkenin tarihindeki ilk mutabakat zaptıdır" değerlendirmesinde bulundu.

Hakan Fidan'ın yaptığı açıklamadan, Irak hükümetiyle gerillanın imhası, Kürt özgürlük hareketinin tasfiyesi konusunda anlaşmaya varıldığı görülüyor.

"Anlaşmada öngörülen ortak koordinasyon ve eğitim merkezleri marifetiyle işbirliğinin bir üst seviyeye taşınacağına inanıldığını" söyleyen Fidan, Irak hükümetinin de dahil edildiği tasfiye saldırısını kast ederek, "Sahada somut adımlarla ilerletmeyi arzu ediyoruz" dedi.

Mutabakat zaptında dile getirilen su ve ulaştırma gibi ekonomik konular, Güney Kürdistan'a yönelik işgal saldırılarını sürdüren Türk devletinin Irak hükümetini, imha ve tasfiye savaşına daha fazla dahil etmek için kullandığı baskı araçları haline getiriliyor.

Fidan, Irak hükümetinin bir süre önce PKK'yi "yasaklı örgüt" ilan etmesinin kendileri bakımından önemli olduğunu söyledi. Irak ve Güney Kürdistan'da faaliyet yürüten üç parti, Türkiye'nin istekleri doğrultusunda kapatılmıştı.

Varyos Gazete Dergi adına Yazı İşleri Müdürü:  
Tülin Gür  
Yönetim Yeri: Aksaray Mah. Müezzin Sok. İlhan Apt. No: 12/1 D:7 Fatih/İSTANBUL  
Tel: (0212) 529 15 94 Faks: (0212) 529 06 75  
e-mail: gazeteatilim@gmail.com  
Yayın Türü: Yaygın Süreli

Almanya/Frankfurt:  
avrupaatilim@hotmail.com  
İngiltere: Ali Akgül  
atilimuk@hotmail.com  
Tel: 00447956078533  
İsviçre: S. Göl,  
isvicre\_atilim@hotmail.com

Fransa:  
fransaatilim@hotmail.com  
Posta Çeki Hesap No:  
Varyos Gazete Dergi 17629956  
Türkiye Abonelik:  
100 TL (1 yıl)

Basıldığı Yer: Kuzey Veb Ofset San.  
Tic. Ltd. Şti.  
Adres: Tayakadın Köyü Yassıören Cad.  
No: 75/1 Arnavutköy/İstanbul  
Tel: (0212) 682 61 62

# Ormanları küle çevirdiler

↘ Ege'de, Karadeniz'de, Kürdistan'da çok sayıda ilde orman yangınları yaşandı. Yangınlara geç müdahale edilmesi, gece müdahale helikopterleri olmayışı, binlerce hektar ormanlık alanı küle çevirdi. Ormanlarda yaşayan hayvanlar katledildi. Yangınlar yerleşim alanlarını tehdit etti. Binlerce kişi dumandan etkilendi, çok sayıda ev yandı.



**HABER MERKEZİ** - Bu hafta İzmir, Çanakkale, Bolu, Manisa, Muğla, Aydın, Uşak, Dersim'de ormanlar yandı. Bir kısmı sıcak havadan, bir kısmı insanların ihmalkarlığından, bir kısmı bakımı yapılmayan elektrik tellerinin kopmasından meydana gelen yangınlara geç müdahale edildi. Gece müdahale helikopterlerinin olmaması, gündüz ise yetersiz müdahale yangınların hızla yayılmasına ve ormanlık alanlara yakın yerleşim alanlarını tehdit etmesine neden oldu. Ne belediyelerin itfaiye ekipleri ne de Orman Bakanlığına bağlı ekipler yangınları söndürmek için yeterli olmadı. Binlerce hektar orman küle döndü, ormanlarda yaşayan hayvanlar katledildi. Binlerce kişi evlerini terk etmek zorunda kaldı. İnsanlar dumandan etkilendi, çok sayıda ev yanarak kullanılmaz hale geldi.

Çanakkale'nin Eceabat ilçesinde elektrik direğinden çıkan yangında 700 hektarlık alan kül oldu. İzmir'in Urla ilçesinde de elektrik telleri yangına neden oldu. Rüzgarın etkisi ve müdahalenin yetersizliği nedeniyle hızla yayılan yangının tehdit ettiği 440 konuttan oluşan yazlık site boşaltıldı.

İzmir'in Karşıyaka ilçesi Yamanlar Dağı

Karatepe mevkiindeki yangın günlerce sürdü. Müdahale yetersizliği ve rüzgarın etkisiyle geniş bir alana yayılan yangın, hayvan barınağına, Bayraklı ve Çiğli ilçelerine de sıçradı. Hayvan barınağı hayvanseverlerin de yardımıyla boşaltıldı.

Doğançay, Sancaklı, Onur mahalleleri yangından büyük zarar gördü. İkinci gün de yeni bir bölgede daha yangın çıktı. Örnekköy'deki yangın evlere ve TOKİ konutlarına sıçradı. Mustafa Kemal mahallesinde de alevlerin apartmanlara yaklaşması nedeniyle bölgedeki insanlar tahliye edildi. İzmir Şehir Hastanesi ve ağaçlık alanın yakınında süren yangının dumanları Üçkuyular vapur iskelesine kadar ulaştı.

Aynı gün Bayındır, Tire ve Menderes ilçelerinde yangınlar başladı. Bayındır ve Tire'de yangın rüzgarın etkisi ile hızla yayılarak yerleşim yerlerine ulaştı.

## CHP'LI BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANINDAN İTİRAF

CHP'li İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Cemil Tugay, belediye ekiplerinin karadan müdahalesinin araçlarla her alana ulaşamadıkları için yetersiz kaldığını, gündüz etkili çalışma yapılmadığı için

yangının büyüdüğünü itiraf etti. Tugay, yangına müdahalesizlikte sadece Orman Bakanlığına bağlı ekipleri sorumlu tuttu.

## 'İTFAİYE EKİPMANLARI YETERSİZDİ'

Hayvanları kurtarmak için kurulan HARK arama kurtarma ekibinde yer alan bir kişi, ETHA'ya yaptığı açıklamada, odak noktalarının hayvanlar kurtarmak olmasına rağmen bu konuda çalışma yapamadıklarını anlattı. İtfaiye ekiplerinin yetersizliği nedeniyle söndürme çalışmalarına katıldıklarını anlatarak, "İtfaiyeciler çok yorgun ve mutsuzdu. Uzun saatler mesai yaptıklarını, dinlenemediklerini söylediler. Ekipman eksikliği vardı, bazı yerlerde yangına ulaşamadık, çünkü hortum yetmedi. Normal şartlarda hortuma ek yapılır ama ek hortum bulamadığımız anlar oldu" dedi.

Gece görüşlü helikopter olmadığı için söndürme çalışması yapılmadığını vurgulayarak, gündüz yangına müdahale eden hava aracı sayısının da çok az olduğunu söyledi. Yamanlar'da yangın söndürme çalışmasına katılan itfaiyecilerden birinin, "Biz söndürmeyi neredeyse bıraktık. Yangının kendiliğinden bitmesini bekliyoruz.

Elimizden gelen bir şey yok" dediğini anlattı.

## BOLU

Göynük ilçesinde Bekirfakılar köyü mevkiindeki orman yangını nedeniyle 3 köy tahliye edildi, duman Eskişehir kent merkezine kadar ulaştı.

## MANİSA

Gördes İlçesinde Boyalı ve Kayacık mahallelerinde başlayan yangın rüzgarın etkisiyle geniş bir alana yayıldı, 2 mahalle boşaltıldı. 20 haneli Karayakup Mahallesi'ndeki tüm evler yandı.

Yangın ilerleyen günlerde önce Salihli ardından Gölarmara ilçelerine sıçradı. Çok sayıda ev yandı.

## AYDIN

Bozdoğan ilçesinde çıkan yangın, rüzgarın etkisiyle Muğla'nın Kavaklıdere ilçesine ulaştı. Çok sayıda mahalle boşaltılırken, birçok ev yandı, canlılar yaşamını yitirdi.

## MUĞLA

Yatağan, Yava ve Nebiler bölgesinde çıkan yangın kısmen kontrol altına alınırken, Menteşe'nin Yavaş bölgesinde çıkan yangın Ula'nın Armutçuk bölgesine doğru ilerledi. Datça Kızılbük ve Bodrum Gölköy'de de yangınlar çıktı.

Uşak ve Dersim'de çıkan yangınlar ise kısa sürede söndürüldü.

## 3 İLDE 5 BİN 19 HEKTAR YANGINDAN ETKİLENDİ

AFAD, İzmir, Manisa, Bolu ve Aydın'da çıkan yangınlarda 3 bin 971 kişinin tahliye edildiğini bildirdi. NASA verilerine göre; İzmir'de 941, Manisa'da bin 498 ve Bolu'da iki bin 580 hektar olmak üzere 3 ilde toplam 5 bin 19 hektar alan yangından etkilendi.

## 'Yamanlar afet bölgesi ilan edilsin'



**İZMİR** - Halkların Eşitlik ve Demokrasi Partisi (DEM Parti) ve Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu

(KESK) yangından etkilenen mahallelere gitti.

İzmir Milletvekili İbrahim Akın'ın da aralarında bulunduğu DEM Parti heyeti, yangının ikinci gününde Yamanlar'a giderek, halkı dinledi.

Halk, 14 Ağustos akşamı başlayan yangının söndürüldüğünü ancak soğutma çalışması yapılmadığı için yangının tekrar başladığını aktardı. Halk, "Bu sefer göz göre göre doğamızı katlettiler. Ranta açtılar. Yanan bölgede bulunan Körfez Evleri'ne yeni yıkım kağıtları geldi. Mavişehir'i buraya taşıma planları vardı. Buralar bilinçli yakıldı" diyerek rant politikalarına dikkat çekti.

DEM Parti Milletvekili İbrahim Akın da, ihmale dikkat çekerek, İçişleri ve Orman Bakanlığı, İzmir Büyükşehir ve Karşıyaka belediyelerini sorumluluk almaya çağırdı. Akın, yangından etkilenen alanın afet bölgesi ilan edilmesini ve insanlara tazminat ödenmesini istedi.

## KESK HEYETİ YANGIN BÖLGESİNDEN SESLENDİ: AFET ALANI İLAN EDİN

KESK İzmir Şubeler Platformu da yangından etkilenen İzmir'in Bayraklı ilçesi Onur mahallesinde açıklama yaptı. KESK Eş Genel Başkan Ayfer Koçak'ın katıldığı açıklamada, yangından etkilenen bölgenin afet bölgesi ilan edilmesi çağrısı yapıldı. KESK heyeti, mahallede ziyaretlerde bulundu ve halkla görüştü.